

Официален вестник на Европейския съюз

С 120

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59
5 април 2016 г.

Съдържание

I Резолуции, препоръки и становища

РЕЗОЛЮЦИИ

Комитет на регионите

116-а пленарна сесия, 10 и 11 февруари 2016 г.

2016/C 120/01	Резолюция относно Годишния обзор на Европейската комисия на растежа за 2016 г.	1
2016/C 120/02	Резолюция „Заплахите за Шенгенското пространство без граници на ЕС“	4

СТАНОВИЩА

Комитет на регионите

116-а пленарна сесия, 10 и 11 февруари 2016 г.

2016/C 120/03	Становище на Европейския комитет на регионите — „Туризм, съобразен с нуждите на възрастните хора“	6
2016/C 120/04	Становище на Европейския комитет на регионите — „Иновации и модернизиране на икономиката в селските райони“	10
2016/C 120/05	Становище на Европейския комитет на регионите — „Показатели за териториално развитие — отвъд БВП“	16
2016/C 120/06	Становище на Европейския комитет на регионите — „Европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010 — 2018 г.)“	22

Подготвителни актове

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

116-а пленарна сесия, 10 и 11 февруари 2016 г.

2016/C 120/07	Становище на Европейския комитет на регионите — „Интеграцията на трайно безработните на пазара на труда“	27
---------------	--	----

BG

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

116-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 10 И 11 ФЕВРУАРИ 2016 Г.

Резолюция относно Годишния обзор на Европейската комисия на растежа за 2016 г.

(2016/C 120/01)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

- като взе предвид Съобщението на Европейската комисия относно Годишния обзор на растежа за 2016 г. и началото на европейския семестър за 2016 г.⁽¹⁾;
- като взе предвид (проект)доклада на Европейския парламент относно Европейски семестър за координация на икономическите политики: Годишен обзор на растежа за 2016 г. (2015/2285(INI))

Възобновяване на инвестициите

1. подчертава, че растежът и заетостта в ЕС са отслабени от следкризисния недостиг на инвестиции, който вреди на конкурентоспособността и излага на риск икономическото, социалното и териториалното сближаване; изразява загриженост, че продължителният период на ниски инвестиции намалява дългосрочния потенциал за растеж на заетостта и понижава качеството на новите работни места;
2. отбелязва, че бюджетните съкращения засегнаха публичните инвестиции в инфраструктурата, както се потвърждава от неотдавнашно съвместно проучване на КР и ОИСР⁽²⁾, както и в образованието, професионалното обучение, здравеопазването, социалните услуги, грижите за децата и жилищното настаняване в момент, в който очакваният нисък темп на икономическа дейност действа като възпиращ фактор за частните инвестиции;
3. подчертава необходимостта от премахване на пречките пред частните и публичните инвестиции посредством завършване на вътрешния пазар, особено в сектора на услугите, осъществяване на структурни реформи, насочени към създаване на качествени работни места и борба срещу неравенството, подобряване на регулаторната и бизнес среда, борба срещу измамите и сивата икономика и насърчаване на предприемачеството. С оглед на това подчертава значението на ефективното и ефикасно използване на фондовете на ЕС в партньорство с частния сектор, така че публичните и частните фондове да могат заедно да оказват положително въздействие по места. Що се отнася до намерението на Европейската комисия да започне диалог с държавите членки за идентифициране на тези пречки, подчертава необходимостта те да бъдат конкретно анализирани на всички равнища на управление и КР да участва в този процес;

⁽¹⁾ COM(2015) 700 final⁽²⁾ Консултация на ОИСР и КР с поднационалните равнища на управление на тема: „Инфраструктурно планиране и инвестиции на различните равнища на управление: настоящи предизвикателства и възможни решения“ (ноември 2015 г.).

4. насърчава държавите — членки на ЕС, да включат своите местни и регионални власти в усилията за извличане на максимална полза от структурните фондове, които средно се равняват на около 14 % от общите публични инвестиции, но в девет държави членки имат дял от над 50 %, както и от Плана за инвестиции за Европа (Европейския фонд за стратегически инвестиции), който трябва да се прилага гъвкаво и в допълнение към структурните фондове, за да се използва целият публичен и частен инвестиционен капацитет;

5. подкрепя процес на икономическо и социално сближаване във възходяща посока, но подчертава, че социалните, икономическите и териториалните различия ще бъдат преодоляни само с помощта на териториална визия, която да ни позволи да постигнем по-широко застъпен подход „отдолу нагоре“, съчетавайки съобразен с местните условия подход към политиките с териториално измерение на преразгледаната стратегия „Европа 2020“ и ориентирана към резултатите политика на сближаване на ЕС;

Продължаване на структурните реформи

6. отбелязва, че след като е била предмет на обикновена законодателна процедура, предложената Програма за подкрепа на структурните реформи (ППСР) следва да бъде достъпна за националните, регионалните и местните власти в съответствие с настоящото разпределение на правомощията в държавите членки; подчертава, че изпълнението на ППСР не бива да намалява финансовата обезпеченост на ЕСИФ;

7. подчертава, че изграждането на ефективен административен капацитет на всички управленски равнища, включително на местните и регионалните власти, е от първостепенно значение, за да се постигнат резултати по възобновяването на дългосрочните инвестиции, структурните реформи и отговорното и ефективно изразходване на средства;

Прилагане на отговорни бюджетни политики

8. подчертава колко е важно всяка държава членка да разполага с надеждна икономическа политика и стабилни публични финанси като предпоставка за необходимите краткосрочни и дългосрочни публични инвестиции;

9. счита, че ГОР за 2016 г. дава солидни аргументи на Комисията да обмисли предлагането на фискален капацитет за целия Европейски съюз, с цел да се приложат антициклични политики и да се ускори възстановяването. Подобен фискален капацитет трябва да зачита принципа на субсидиарност и да гарантира наличието на достатъчно гъвкавост при прилагането на подходящи за местните нужди политики, чрез включване на местните и регионалните власти в изготвянето на политиките;

10. отправя отново призива си за златно правило за счетоводно отчитане на публичния сектор, за да могат дългосрочните инвестиции да се отчитат отделно от текущите разходи; за тази цел призовава отново Европейската комисия да представи Бяла книга, която да се основава на принципите на ОИСР за ефективни публични инвестиции на всички равнища на управление и да определя типология на равнището на ЕС за качеството на публичните инвестиции в отчетите на публичните разходи в съответствие с дългосрочните ефекти от тях; призовава за намаляване на текущите разходи с цел понижаване на данъчната тежест, за да се стимулират частните инвестиции;

11. припомня предложението си за включване на показател за процента на инвестициите в оценката на макроикономическите дисбаланси;

12. подчертава необходимостта от гъвкавост при прилагането на Пакта за стабилност и растеж и Договора за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз, така че капацитетът за инвестиции на местните и регионалните власти да бъде насърчен, а не ограничен. Като продължение на съобщението на Комисията от януари 2015 г., Комитетът очаква тя да представи допълнителни конкретни предложения, които да вземат предвид този аспект при прилагането и евентуалното преразглеждане на тези споразумения;

Преглед на стратегията „Европа 2020“ и нов подход към устойчивото развитие след 2020 г.

13. приветства признаването на стратегията „Европа 2020“ като дългосрочна рамка за осъществяване на политики на много равнища; подчертава колко е важно стратегията да има териториално измерение; заявява, че КР ще се консултира с местните и регионалните власти, за да спомогне да се набележат показатели и количествени цели на преразгледаната стратегия „Европа 2020“, както и на по-дългосрочната стратегия за периода след 2020 г., планирана от Европейската комисия за 2016 г. Предлага се да се включи нова водеща инициатива относно демографските предизвикателства, като хоризонтален инструмент, така че всички региони, които трябва да се справят с различни демографски предизвикателства, да постигнат интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж;

Европейският семестър

14. подчертава, че националните програми за реформи и специфичните за всяка държава препоръки следва да включват териториално измерение с цел постигане на максимален растеж и намаляване на териториалните различия;
15. отново приканва Комисията и Парламента да приемат кодекс на поведение, за да се гарантира структурираното участие на местните и регионалните власти в европейския семестър; заявява отново ангажимента си да отправи конкретно предложение по този въпрос през 2016 г.; поема ангажимент да започне редовен диалог с Европейската комисия, по-специално в европейската част на процеса на семестъра;
16. приветства намерението за по-добра интеграция на еврозоната и националните измерения на икономическото управление на ЕС чрез представянето на Годишния обзор на растежа за 2016 г. заедно с препоръките за еврозоната в началото на цикъла на европейския семестър през 2016 г.;
17. подкрепя призива на Европейския парламент за включване на стълба на единния пазар в европейския семестър, със система за редовен мониторинг и оценка на интеграцията на единния пазар, включваща набор от количествени и качествени показатели, бенчмаркинг, партньорски оценки и обмен на най-добри практики;
18. приветства факта, че в годишния обзор на растежа (ГОР) Комисията добавя три социални показателя (равнището на активност, безработицата сред младите хора и дългосрочната безработица) към доклада за механизма за предупреждение за 2016 г., което отразява целите, определени в член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
19. възлага на председателя да изпрати настоящата резолюция на Европейската комисия, Европейския парламент, Съвета и на председателя на Европейския съвет.

Брюксел, 10 февруари 2016 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите
Markku MARKKULA

Резолюция „Заплахите за Шенгенското пространство без граници на ЕС“

(2016/C 120/02)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ,

- като взе предвид текущата извънредна ситуация във връзка с миграцията,
- като взе предвид целта, заложена в член 3 от ДЕС и член 67 от ДФЕС, гражданите на ЕС да разполагат с пространство на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници,
- като взе предвид член 18 от Хартата на основните права на ЕС, която гарантира правото на убежище, както и съответните национални и международни задължения на държавите членки на ЕС;

1. припомня, че Шенгенското споразумение относно свободното движение на хора, което понастоящем обхваща 26 държави, от които 22 са държави членки на ЕС, представлява един от най-успешните стълбове в изграждането на Европейския съюз. Шенгенското споразумение, включено в Договорите на ЕС, е неразривно свързано с единния пазар и е изключително важен елемент от четирите свободи на движение — на стоки, услуги, хора и капитали — в рамките на Европейския съюз;

2. изтъква, че свободата на движение и премахването на вътрешните граници са ключови постижения на европейската интеграция, които имат не само значително икономическо, социално и териториално въздействие, но и голямо емблематично значение за ЕС и неговите граждани, тъй като са пряко свързани с проекта за все по-тесен съюз между народите на Европа;

3. подчертава, че отворените вътрешни граници са гръбнакът на европейската икономика. Като се има предвид, че търговията между държавите членки на ЕС възлиза на 2 800 млрд. евро, включва 1,7 млн. трансгранични работници и 57 млн. трансгранични придвижвания с автомобилен транспорт годишно, КР подчертава, че изменението на условията за мобилност и обмен в рамките на Шенгенското пространство би имало много сериозни последици върху заетостта и инвестициите в много европейски страни; подчертава, че европейското пространство на свобода, сигурност и правосъдие зависи от подходящата и съвместна защита на външните му граници;

4. изтъква, че местните и регионалните власти навсякъде в Европейския съюз извличат полза от липсата на вътрешни граници, която намира израз в икономическо развитие, социален и културен обмен, трансгранично сътрудничество, и по-конкретно в изпълнението на програмите за европейско териториално сътрудничество и Европейската група за териториално сътрудничество;

5. подчертава, че използването на ограничителните клаузи в Шенгенското споразумение и произтичащото от това ограничение на свободата на движение могат да имат особено отрицателни последици за основните цели на проектите за трансгранично сътрудничество;

6. отчита огромното предизвикателство, пред което са изправени ЕС и неговите държави членки, както и техните региони, градове и общини поради големия брой бежанци, нуждаещи се от международна закрила, и икономически мигранти, които се опитват да влязат неправомерно в ЕС; отново заявява необходимостта да се гарантира, че хората, които влизат в ЕС, го правят законно и че това включва стриктна, бърза и ефективна процедура по регистрация в съответствие с Хартата на основните права на ЕС, и подчертава, че трябва да се отпуснат повече ресурси, за да се защитят външните граници на ЕС и да се гарантира, че хората, които влизат в ЕС, го правят по законно организиран начин; отбелязва също необходимостта от всеобхватни усилия и реформи, за да се гарантира, че пристигащите в Европа мигранти могат да започнат да работят и да се интегрират; подчертава, че контролът на външните шенгенски граници трябва да се извършва по начин, който е съобразен с международните задължения на държавите членки по отношение на бежанците и с Хартата на основните права на ЕС, включително правото на човешко достойнство и недискриминация;

7. отбелязва, че настоящите проблеми в Шенгенската система отчасти се дължат на липсата на координация и ресурси за управление на големия брой пристигащи бежанци и мигранти, липсата на подходящи политически послания за влизане по законни канали, използвайки граничните контролно-пропускателни пунктове, както и на недостатъчното участие на местните и регионалните власти;

8. изтъква, че опазването на ценностите на Шенгенското споразумение и запазването на стабилността на Шенгенското пространство са първостепенни приоритети; освен това е нужно възстановяване на контрола над външните граници на ЕС и укрепване на капацитета за управление на границите; подчертава, че са необходими незабавни мерки за разработване на система за следене на движението на незаконните мигранти в Шенгенското пространство, така че да се предотврати възможността те да изчезнат от ползрението на властите; отбелязва, че би трябвало да се ускори процесът на връщане на търсещите убежище лица, чиито искания са били отхвърлени, и обратното им приемане в страните им на произход;
9. подчертава, че това предизвикателство изисква съвместни решения, основани на съвместно сътрудничество между всички равнища на управление, тъй като несъгласуваните политически реакции имат сериозни последици върху други държави членки и техните региони и градове, утежнявайки проблемите като цяло и подкопавайки вече подроненото доверие на гражданите; изтъква в този контекст, че хвърлянето на вината за настоящата ситуация върху отделни държави или институции и отправянето на заплахи за изключване на членове на Шенгенското пространство няма да допринесе за трайно решение и би представлявало опасен прецедент с изключително вредни дългосрочни последици за европейския проект; освен това отбелязва, че изключването на държава членка понастоящем не е предвидено в Шенгенското споразумение;
10. изразява дълбока загриженост във връзка с продължаващите трудности при прилагането на съвместно договорените правила на договорите на ЕС по отношение на защитата на външните граници, засилените мерки за предотвратяване и борба с незаконната миграция и трафика на хора, ефективните политики за връщане, общите стандарти за прием и регистрация на бежанци и търсещи убежище лица и изпълнението на обща политика в областта на миграцията;
11. изразява убеждение, че застрашаването на политическия, икономическия и социалния успех на Шенген чрез трайно повторно въвеждане на граничен контрол не дава отговор на исканията на гражданите на ЕС за повече сигурност и защита на техния жизнен стандарт; същевременно смята, че е от съществено значение гражданите да получат незабавно отговорни и конкретни отговори;
12. поради това призовава държавите членки на ЕС и европейските институции бързо да възприемат конструктивен подход, да избягват изкушението да обещават опростенчески решения и внимателно да анализират рисковете и ползите от всяко предложение; настоява, че работата в тясно сътрудничество с местните и регионалните власти и разясняването на гражданите на последиците от повторното въвеждане на граничните проверки върху ежедневието им са изключително важни, за да се възстанови доверието в Европейския съюз в този кризисен момент; във връзка с това посочва, че временният граничен контрол не може да бъде удължаван за неопределен срок в съответствие с ясно определените условия, изложени в Кодекса на шенгенските граници, и че неговото удължаване за максимум две години е възможно единствено при извънредни обстоятелства, когато функционирането на пространството без вътрешни граници е изложено на риск поради трайни и сериозни пропуски, свързани с контрола на външните граници;
13. подчертава неотложната необходимост от разработването на общ, устойчив и амбициозен европейски подход за управление на външните граници на Европа, по-конкретно чрез създаването на горещи точки („hot-spots“) в трети държави, с цел опазване на сигурността на вътрешношенгенското пространство, гарантиране на свободно движение и предотвратяване на сериозна криза на доверието в ЕС; поради това призовава всички заинтересовани страни да разработят ясни пътни карти и графици както за краткосрочни, така и за дългосрочни решения, като същевременно изтъква необходимостта да се установи какво включват споделената отговорност и мерките, основаващи се на солидарността, отчитайки очакванията, потребностите и способностите за интеграция на отделните държави, региони и местни власти, както и на мигрантите;
14. във връзка с това подкрепя създаването на общ за ЕС списък на сигурните страни на произход, което ще даде възможност за ускорена процедура за обработката на молбите за убежище, подавани от гражданите на страни, считани за „сигурни“ в съответствие с критериите, заложи в Директивата за процедурите за убежище, и при пълно спазване на принципа на забрана за връщане, вместо неkoordinирани национални списъци, които създават риск от надпревара за достигане на най-ниските равнища по отношение на признаването на статут;
15. възлага на председателя да изпрати настоящата резолюция на Европейската комисия, на Европейския парламент, на Съвета и на председателя на Европейския съвет.

Брюксел, 11 февруари 2016 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите
Markku MARKKULA

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

116-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 10 И 11 ФЕВРУАРИ 2016 Г.

Становище на Европейския комитет на регионите — „Туризм, съобразен с нуждите на възрастните хора“

(2016/C 120/03)

Докладчик: Annemiek JETTEN, кмет на Sluis (NL/ПЕС)

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

1. подчертава, че е необходимо да се идентифицират различните групи в общността на възрастните хора, като се определят пазарните им предпочитания и нужди, за да се разработят бизнес планове, съответстващи в най-голяма степен на развиването на туризма, съобразен с нуждите на възрастните хора в ЕС, с оферти за групов и индивидуален туризъм. Изтъква също и необходимостта от идентифициране на различните пречки, с които могат да се сблъскат по-възрастните туристи (като език, достъпност на информацията, затруднения, свързани с организацията, възрастова дискриминация, наличие на здравни грижи и бърза помощ, пътнически застраховки и др.), и от предлагане на начини и средства за тяхното преодоляване;
2. изтъква, че е от голямо значение в бъдеще да се приеме единен възрастов диапазон или единно определение на туризма за възрастни, така че да може да се осъществяват мониторинг и сравнителни проучвания с цел да се **използва максимално** потенциалът на този разрастващ се пазарен сегмент;
3. подчертава, че наличието на широк първоначален пазар като отправна точка за разгръщането на **широколентовия интернет** в цяла Европа е от съществено значение, за да се предложат на съответните региони всички възможности за развиване и **осигуряване** на стратегически устойчиво конкурентно предимство (в областта на туризма). От това могат да се **възползват** по-специално малките и средните предприятия в сектора на туризма;
4. приканва Комисията да изведе туризма за възрастните хора на централно място в **Програмата в областта на цифровите технологии за Европа** като механизъм за преодоляване на цифровото разделение;
5. застъпва мнението, че **туризмът, съобразен с нуждите на възрастните хора, изисква интегриран подход**. По-специално местните и регионалните власти следва да обмислят **междусекторен подход**, като за участие бъдат привлечени различни организации, които работят например в областта на здравеопазването, физическата или транспортната достъпност;
6. посочва колко е важно да се създаде **европейска база данни** с информация за една много платежоспособна група, състояща се предимно от автономни възрастни хора. В тази систематична рамка могат да бъдат изготвени анализи и показатели, които да спомогнат за намирането на ефективен отговор на въпроса за значението на нарастващия брой възрастни хора за предлагането от страна на доставчиците на туристически услуги по отношение на: туристическите дестинации, транспорта, забележителностите, настаняването, търговската инфраструктура, източниците на информация и медиите, предоставящи на туристите идеи и знания, които до голяма степен могат да допринесат за обогатяването на техните лични възприятия и опит по време на пътуванията. С оглед на нарастването на туризма за възрастни хора тази база данни ще придобива все по-голямо значение;

7. препраща към целите на политиката на ЕС в областта на туризма от 2010 г. ⁽¹⁾ за насърчаване на „устойчив, отговорен и висококачествен туризъм“ и свързаните с него растеж на заетостта и социално развитие в ЕС;

8. призовава Европейската комисия да отдели на развитието на туризма по-голямо място в рамките на европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), след като направи оценка на нуждите на местните и регионалните власти. Освен това Комисията би могла да предостави финансова подкрепа, продължавайки програмата Calypso, със специален акцент върху туристическите предприятия в рамките на програмата COSME (Програма за конкурентоспособност на предприятията и малките и средните предприятия) и инициерирането на фонд „Еразъм+“ за възрастни хора. Като се има предвид потенциалът за заетост, който предлага секторът, насърчаването на туризма, що се отнася до МСП, трябва да се превърне в движеща сила за многогодишната рамка за периода след 2021 г.;

9. подчертава, че достъпността е от основно значение, за да се гарантира гладкото протичане на всяка туристическа дейност, особено за по-възрастните хора, тъй като достъпът до туристически дестинации и обекти (хотели, балнеоложки центрове и др.) посредством устойчив и удобен транспорт на достъпни цени, съобразен с нуждите на различните възрастови групи на туристите, е принципна предпоставка за предприемането на пътуване от тяхна страна. Поради това би било препоръчително да се насърчат доставчиците на транспорт, като напр. авиокомпаниите, компаниите за воден пътнически транспорт, предприятията за автобусни превози, железопътните оператори и операторите на круизни линии, да установят сътрудничество помежду си, за да се гарантира интермодалност между различните видове транспорт, така че възрастните хора да могат лесно и удобно да достигат до своите туристически дестинации, включително отдалечените региони;

10. подкрепя във връзка с това предложението на интергрупата на Европейския парламент за развиване на европейския туризъм 2018 г. да бъде обявена за **„Европейска година на туризма“**. В този контекст трябва да се обърне допълнително внимание на съоръженията, предназначени за възрастните хора, и на насърчаването на туризма извън пиковия сезон;

11. изтъква голямото значение на туристическия сектор поради приходите и свързаната с тях заетост за много европейски региони, а за някои от тях той дори е безусловно необходим за развиването и запазването на конкурентното им предимство. Туризмът притежава значителен потенциал за растеж и пряко и непряко е обвързан с редица икономически, социални и културни сектори. Туризмът често е движеща сила за интегрирано, стратегическо и устойчиво развитие и повишаване на конкурентоспособността на регионите. Местните и регионалните власти имат ключова роля в тази връзка. От първостепенно значение е да се използват оптимално техните знания и опит посредством насърчаване на местното и регионалното сътрудничество на европейско равнище;

12. припомня отново, че възрастните хора имат важен принос за европейския туристически сектор и представляват огромен пазарен потенциал. Освен това европейците на възраст над 65 години вече притежават покупателна способност в размер над 3 000 млрд. евро, а броят на хората с възрастово обусловени увреждания се очаква да нарасне от 68 милиона през 2005 г. на 84 милиона през 2020 г. Понастоящем над 128 милиона граждани на Европейския съюз са на възраст между 55 и 80 години, което представлява 25 % от цялото население. При все това 41 % от европейските граждани в 28-те държави членки никога не са пътували в чужбина, а 7 от 10 възрастни хора предприемат пътувания изключително в рамките на своята страна;

13. заключава, че демографското развитие оказва значително въздействие върху търсенето на туристически услуги, а оттам и върху пазара на труда. Туризмът като отрасъл е доказал, че притежава доста по-голяма от очакваната устойчивост на външни сътресения и кризи. В сегашната икономическа ситуация разходите за развлечения и туризъм остават значителни. Туризмът е трудоемък, има важен принос за заетостта и социалното развитие и заслужава да му се отдели повече внимание в следващата многогодишна рамка;

14. посочва, че секторът на туризма е изправен пред многобройни предизвикателства, като: а) демографските промени, б) цифровите технологии, и в) диверсифицирането на предлагането на туристически услуги. Световната конкуренция доведе до изоставяне на традиционните маркетингови стратегии в полза на стратегии, които по по-гъвкав начин правят предоставянето на услуги по-достъпно за туристите;

15. изразява увереността си, че за развиването на съобразен с нуждите на възрастните хора туризъм от основно значение са високото качество, устойчивостта, непрекъснатите иновации и добре обученият персонал;

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=celex:52010DC0352>.

16. затова предлага в регионалните оперативни програми да се определят националното и регионалното значение на демографското предизвикателство. Тези програми имат, наред с другото, отношение към конкурентоспособността на малките и средните предприятия (МСП), заетостта и пазара на труда и социалната интеграция. Това е от значение за борбата срещу сезонната безработица и за ефекта на лоста за създаването на работни места в сектора на туризма;

17. отбелязва, че с цел удължаване на туристическия сезон на местно и регионално равнище вземащите решения в тази област на политика следва, освен към определени възрастови групи, да се насочат и към специфични групи, мотивирани от общи интереси, напр. културно наследство, история, образование, религия, спорт и отдих;

18. отбелязва, че здравният туризъм представлява нарастващ елемент в сектора на европейския туризъм и двете му измерения (медицински грижи и туризъм, свързан с поддържането на добро здравословно състояние) следва да бъдат подкрепени. Това е от съществено значение, по-специално за насърчаването на конкурентоспособността и превръщането на европейските дестинации в здравни дестинации от най-висока класа, предлагащи оферти с висока добавена стойност. Здравният туризъм се превръща в пазарния сегмент с най-голям растеж в туристическата индустрия, особено сред по-възрастните хора, за които търсенето на здравно обслужване е един от основните мотиви за пътуване;

19. изразява убедеността си, че усъвършенстването на цифровите технологии с цел постигане на ускорен достъп до ИКТ служи на редица цели, сред които и туризмът, „съобразен с нуждите на възрастните хора“, и може да бъде отнесено към важните приоритети на ЕС. Улесняването на достъпа до технологичната инфраструктура ще допринесе в голяма степен за развиването на наличната покупателна способност в по-горния възрастов диапазон, като се има предвид, че понастоящем голяма част от покупателната сила е в ръцете на хората на възраст над 50 години (потенциалът на „сребърната икономика“);

20. отбелязва значението на гастрономическия туризъм за създаването на устойчиви работни места, регионален растеж и сближаване, тъй като над една трета от разходите на туристите са за храна;

21. препоръчва в оперативните програми местните и регионалните власти да отделят внимание на следните мерки: поемането на роля на участник, стимулирането на публично-частни партньорства, изграждането на мрежи и насърчаването и развиването на туризъм, съобразен с нуждите на възрастните хора. Комуникационните дейности за информиране във връзка с търговския потенциал на туризма, съобразен с нуждите на възрастните хора, също трябва да фигурират сред основните приоритети на регионалните и местните власти;

22. отбелязва, че пазарът за туризъм, ориентиран към възрастните хора, не е хомогенен. Възрастните хора представляват хетерогенна група от лица с различни нужди, мотивация и очаквания. При възрастните хора съществува риск от социална изолация. Туризмът им предлага възможности за нови социални контакти. Проучванията сочат, че възрастните хора, които участват в туристически дейности, не само се радват на по-добро здраве и поради това са по-малко зависими от услугите по предоставяне на грижи, но също така активно избират своите дестинации с цел да се възползват от качествени здравни и социални услуги;

23. препоръчва да се запази връзката с европейското партньорство за иновации „Остаряване в добро здраве“ с оглед насърчаването на мобилността, безопасността, достъпността на обществените пространства, здравните и социалните грижи;

24. припомня на институциите на ЕС и на държавите членки, че местните и регионалните власти играят важна роля за координирането на секторни политики, като транспорта, предоставянето на грижи, устройството на територията и развитието на селските райони. Тези сектори на свой ред оказват пряко и косвено въздействие върху местния туристически сектор, за който са характерни малките и средните семейни предприятия;

25. изразява съгласие с идеята, че местните власти следва да използват предлаганите от туризма възможности за развитието на „интелигентни“ градове, да надграждат върху индивидуалните умения на малките и средните предприятия (МСП) и да ги подкрепят. Във връзка с това би трябвало да се помисли за изграждането на капацитет за информирането им относно възможностите за финансиране, координирането на партньорства при изпълнението на европейски проекти, например туининг програми, и създаването на съвместни предприятия въз основа на добри местни и регионални практики за по-лесен достъп до информация, транспортна инфраструктура и продукти, адаптирани към нуждите на различните възрастови групи;

26. приканва вземащите решения в тази област на политика да създадат необходимите условия, за да може туристическият сектор:

— да разработва финансово достъпни и по-разнообразни туристически оферти,

- да събира примери за успешни практики на организации на възрастни хора и да ги разпространява, напр. посредством създаването на програми за обмен за възрастни хора,
- да разработва финансово достъпни туристически продукти за възрастните хора,
- да подкрепя малките и средните предприятия в сектора на туризма при обединяването и маркетинга на туристически оферти за своя регион,
- да улеснява трансграничните пътувания за възрастни граждани,
- да спазва принципа на субсидиарност в съответствие с член 195 от ДФЕС, според който ролята на ЕС е само да допълва действията на държавите членки в областта на туризма.

27. посочва, че системите за резервации, социалните медии и електронните пазари са само няколко примера за преобладаващите туристически приложения в интернет. Местните власти могат да изберат също да използват съвременни комуникационни технологии, включително търсачки, които предлагат на ползвателите прозрачност, така че възрастните хора да знаят какво качество срещу каква цена могат да очакват. Не всички възрастни хора са запознати със системите за резервации онлайн и сайтовете за оценки на предлаганите услуги. Поради цифровото разделение възрастните хора понякога разчитат повече на традиционните методи за резервация и личния контакт, включително с туристическите агенции. За да се даде на по-възрастните поколения възможност да използват цифровите технологии, местните и регионалните власти могат например да им предлагат съответни курсове за обучение;

28. застъпва мнението, че контактите могат да помогнат на възрастните хора да запазят здравето, независимостта и активността си на работното място или в общността. Това може да се постигне чрез насърчаване на социалните мрежи и включване на заинтересованите страни (например изследователските центрове и институти, частните ИТ-дружества, гражданското общество, местните общности и др.) в проектирането и разработването на технологични интерфейси и универсална концепция за общности, съобразяващи се с нуждите на възрастните хора;

29. отчита факта, че въздействието на цифрово опосредстване взаимодействия между заинтересованите страни претърпява значително развитие и подчертава значението на разработването на европейска база данни. За максимално оползотворяване на съществуващите инструменти Обсерваторията на виртуалния туризъм би могла да поддържа база данни за туризма за възрастни хора, като обаче се определи кой да разработва модела и кой да събира данните по отношение на показателите;

30. посочва, че огромните разходи за здравеопазване засилиха вниманието към остаряването и към създаването на **междусекторни партньорства**. Така например електронното здравеопазване може да окаже особено благотворно въздействие върху развитието на туризма за възрастни хора. По-възрастните хора често посочват здравословното си състояние като втората най-важна причина да не предприемат пътуване. Осигуряването на (електронен) достъп до качествени здравни грижи за възрастните хора извън местоживеенето им би могло да намали или успокои страховете им. Пътуванията до дестинации с по-добър климат и новите преживявания могат същевременно да нарушат рутината на ежедневието и да се отразят благотворно на здравето;

31. подчертава значението на Директивата относно трансграничното здравно обслужване и призовава регионалните и националните власти да подобрят достъпа до информация за здравни услуги за по-възрастните граждани в чужбина, като по този начин им дадат възможност да правят информиран избор относно процедури за лечение и грижи и да пътуват в рамките на ЕС без притеснения от здравно естество;

32. препоръчва да се подобри мобилността, да се стартират инициативи, свързани с безопасността, и да се повиши достъпността на обществените места за всички възрасти. Много важно е да се изградят солидни връзки между туризма за възрастни хора, от една страна, и Европейското партньорство за иновации в областта на активния живот на възрастните хора и остаряването в добро здраве, от друга;

33. подкрепя идеята за създаването на Европейски конвент на кметовете във връзка с демографските промени и се застъпва за това туризмът да получи признание като важна област на политика с потенциал да стимулира иновациите, да допринася за здравословния и активен начин на живот и да насърчава солидарността между поколенията.

Брюксел, 10 февруари 2016 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите

Markku MARKKULA

Становище на Европейския комитет на регионите – „Иновации и модернизиране на икономиката в селските райони“

(2016/C 120/04)

Докладчик: Randel LÄNTS, член на Градския съвет на Viljandi (ЕЕ/ПЕС)

I. КОНТЕКСТ

1. В стратегията „Европа 2020“ преди всичко градовете и големите градове се разглеждат като двигатели на икономическия растеж. Въпреки това няма да бъде възможно да се постигнат целите на стратегията и да се поддържа териториалното сближаване, ако не се използва целият потенциал, включително потенциалът на селските райони.
2. Селските и междинните райони представляват 91 % от територията на ЕС и в тях живее 60 % от населението на ЕС, създава се 43 % от брутната добавена стойност и там са 56 % от работните места в ЕС.
3. Селският живот съхранява богато културно, архитектурно, природно, социално, кулинарно и икономическо наследство. Затова селските райони са от голямо значение за новите политически подходи, които насърчават устойчивото развитие и териториалното сближаване.
4. Много селски райони в Европейския съюз са изправени пред сходни проблеми: физическата достъпност, отдалечеността на местата, където се вземат решения и се провеждат научни изследвания, както и на учебните заведения, и липсата на технологична инфраструктура, което води до допълнително нарастване на технологичната пропаст. Участието на пазара на труда е по-ниско в селските райони, освен това там се създават по-малко работни места. Едновременно с това селските райони предлагат редица преимущества: природата, приятна среда за живеене, по-слабо замърсяване на околната среда и много други.
5. Следва да се отбележи обаче, че поради своите характерни особености и проблеми селските райони могат значително да се различават помежду си. Някои от тях страдат от обезлюдяване и от застаряване на населението, както и от ниска гъстотата на населението и разпръснатост на населените места, докато в други, крайградски селски райони се увеличава натискът от повишаващото се търсене на строителни терени и демографското развитие. Някои райони се борят с икономически спад, дължащ се на намаляване на селскостопанската дейност, докато други — благодарение на качествата на природната си среда или на други особености на средата за живеене — отбелязват все по-успешно развитие поради туризма и/или притока на нови жители. Някои разполагат със сравнително добра пътна мрежа и добра информационна и комуникационна инфраструктура, докато други са относително изолирани. Някои райони са разположени на континента, а други — в островните региони и трябва да преодоляват недостатъците, произтичащи от островния им характер. Общото между тях е това, че темпът на развитие на селските райони изостава от темпа на развитие на ЕС и особено на градските райони, както и че изоставането се увеличава все повече.
6. При всички случаи, европейското законодателство признава някои видове селски райони, като например планинските и слабо населените райони, които изискват целеви подход за съвместно преодоляване на ограниченията и възможностите им за развитие.
7. Поддържането на високо качество на обществените и частните услуги често изисква значителни политически, граждански и финансови усилия и повече солидарност между градските и селските райони. В същото време развитието на обществените услуги или продукти може да представлява ново предизвикателство за предприятията. Например чрез условията за възлагане на обществени поръчки могат да се създават стимули за предприятията да търсят иновативни решения или други подобни възможности.
8. Наличните средства в рамките на ОСП бяха намалени с 11,1 % спрямо предходния период. За да се компенсира тази разлика, 11 държави членки вече решиха да прехвърлят средства от първия към втория стълб, а пет държави членки, сред които страни от Централна и Източна Европа, които получават преки плащания под средната стойност за ЕС, решиха да постъпят по обратния начин. Въпреки това тези средства продължават да са насочени по-скоро към реализирането на приходи отколкото към модернизирането и насърчаването на селските райони.

9. Една истинска политика за развитие на селските райони е немислима без да се вземат под внимание всички заинтересовани страни. В програмите за развитие на селските райони европейските институции, държавите членки и регионалните и местните власти следва да отделят подобаващо внимание на социалното приобщаване, борбата с бедността и стимулирането на икономическия растеж в селските райони. Поради намалените ресурси МРВ са силно затруднени да финансират тези приоритети.

10. За програмата LEADER са предвидени само 6 % от бюджета на ЕЗФРСР, което в някои държави членки може би няма да бъде достатъчно за съживяване на инвестициите. В същото време от 1991 г. досега благодарение на LEADER бяха създадени 150 000 работни места, а програмата е важен инструмент, който подкрепя заетостта и при това спомага да се запази и да продължи да се развива икономическата и социалната структура в селските райони.

11. Наред с увеличаването на средствата следва да бъде разширен обхватът на местното развитие, така че да бъдат включени всички проекти за подпомагане на икономическото и социално развитие в селските райони. Сътрудничеството между дребни производители следва да бъде подкрепяно с цел да се увеличи производственият им капацитет, ефективността на местните пазари, да се решат проблемите, свързани с късите вериги на доставки, и да се насърчи разработването на продукти и съвместната търговска реализация. Мерки от този вид могат също така да подкрепят засилено сътрудничество с регионалните образователни и обучителни институции, мрежите във връзка с програмата LEADER и други форми на сътрудничество по места.

12. В проведено от ГД „Регионална политика“ на Европейската комисия проучване на подкрепата на местното развитие в рамките на политиката за сближаване, на най-добрите практики и на вариантите за политиката в бъдеще се препоръчва да се създаде координационна платформа за местно развитие, чиято задача да бъде интегрирането на местното измерение на развитието в стратегията „Европа 2020“. Платформата следва да се занимава с опростяване на процедурите, както и да проучва дали различните секторни политики са съгласувани. На практика платформата следва да бъде под формата на междуведомствена работна група на Комисията, която евентуално би могла да бъде разширена с представители на другите институции на ЕС.

13. Както показват редица проучвания, мрежите за регионално развитие дават все по-голям принос за развитието на селските общности и насърчаването на иновациите в тази област, тъй като могат да предоставят консултации и информация за разработването на креативни решения за справяне с местните проблеми, споделяне на извлечени поуки и положителен опит между членовете им и намиране на източници на финансиране. С оглед на това КР приветства създаването на Европейската мрежа за развитие на селските райони и Мрежата за европейско партньорство за иновации в съответствие с членове 52 и 53 от Регламент № 1305/2013;

14. През предходния програмен период 2007 — 2013 г. развитието на селските райони беше подпомогнато с 91 млрд. евро от ЕЗФРСР и с 85 млрд. евро от други структурни фондове. Новият регламент за ЕФРР обаче е насочен предимно към градовете, докато селските райони дори не са споменати в него. Съответно възниква въпросът какви фактически възможности остават за съфинансирането на проекти за развитие на селските райони в рамките на останалите структурни фондове (в частност ЕФРР и ЕСФ), при положение че повечето мерки, предвидени в Регламента за ЕЗФРСР, са запазени за селското стопанство.

15. Необходимо е също така да се разгледа въпросът за сътрудничеството между фондовете за преодоляване чрез целева подкрепа на проблемите на районите с ниска гъстота на населението и сериозни и постоянни неблагоприятни демографски условия.

16. Неотдавнашен преглед на изпълнението на оперативните програми показва, че за момента само 22,6 млрд. евро от ЕФРР са заделени за изразходване в селските райони. Това се равнява на едва 11 % от общия бюджет на ЕФРР.

17. Следва да се изтъкне, че европейските фондове за териториално сътрудничество могат да допринесат за обединяването на техническите и човешките ресурси в трансграничните зони за развиването на селските райони, разположени в погранични региони.

18. Европейската комисия и Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) представиха на 23 март 2015 г. модел на гаранционен фонд за селското стопанство, който би трябвало да осигури по-добър достъп до заеми за селските райони, така че селскостопанските производители и други заинтересовани лица в селските райони да могат да получават заеми по-лесно.

19. Намалването на населението и миграцията на младите хора от селските райони е сериозен проблем в цяла Европа. Главните причини за миграцията са липсата на заетост, ниското заплащане и слабата привлекателност. От друга страна предприемачите в селските райони се оплакват, че не намират нови, квалифицирани работници. Затова професионалното обучение в селските райони трябва да се подобри с бързи темпове, както по отношение на първоначалното професионално обучение, така и с оглед на продължаващото професионално обучение.

20. Важно е предлагането на обучение да бъде гъвкаво, бързо и в обхват, съобразен с региона. Разбира се, в селските райони е по-трудно да се предлага професионално обучение отколкото в градските райони, тъй като учащите живеят на различни места и имат различни нужди. Един от най-лесните начини да се ангажират образователните институции и предприятията е обучението на стажанти, което обаче може да се окаже твърде голяма тежест за малките предприятия, ако те не разполагат с външна помощ. Следва да се обмисли изготвянето на планове за подпомагане на предприятия, които обучават стажанти, плащат им достойно възнаграждение и им предлагат истински перспективи за дългосрочна заетост. Регионалните институции за професионално и друго обучение би трябвало да разполагат с достатъчно ресурси и да им бъдат възложени ясни задачи за продължаващо обучение и преквалификация. В същото време гражданското общество допринесе в някои области за създаването на необходимите институции — този опит следва да се споделя с други области.

21. Значението на горското стопанство за селските райони и икономиката в тях нарасна благодарение на бързото технологично развитие. Понастоящем горското стопанство осигурява много повече отколкото само една суровина — дървесина. Обработеният дървен материал се използва в строителството, освен това дървесни влакна намират приложение в производството на дрехи, автомобилната и дори в хранително-вкусовата промишленост.

22. Бързите телекомуникационни мрежи са от ключово значение за конкурентоспособността и икономическия растеж. Качествени цифрови услуги могат да бъдат предлагани само ако е на разположение бърз и надежден интернет. Въпреки че широколентовото покритие в ЕС през последните няколко години значително се подобри и в някои области необходимата инфраструктура е налице, все още много райони значително изостават. Освен това статистическите данни за покритието не винаги отразяват качеството на широколентовия достъп в селските райони. Необходимо е да се положат усилия за гарантиране на един и същ капацитет навсякъде в ЕС в съответствие с целите, определени в Програмата в областта на цифровите технологии за Европа 2020. В това отношение контрастът между селата и градовете е особено очевиден. В някои области, където по принцип достъпността е налице, крайните потребители обаче трябва да извършат още значителни допълнителни инвестиции, които са принудени да финансират от собствения си джоб. Необходими са допълнителни усилия за утвърждаването на виртуалния пазар, подобряването на условията за достъп до цифрови комуникационни услуги на достъпни цени и развитието на онлайн услуги в селските райони.

23. Освен наличието на инфраструктура трябва да се гарантира също така, че широката общественост и предприятията добре използват този потенциал. Проучванията показват, че дори при добър интернет достъп предлаганите възможности се използват от повечето хора само в относително ограничена степен. Обучението и разпространението на информация за разнообразните възможности — особено за използването на ИКТ за разработването на продукти в малките предприятия — биха могли да бъдат благоприятна възможност за селските райони.

24. Днес концепцията за „интелигентни градове“ се свързва по правило с големите градове, където протичат промените и се търсят перспективи за развитие. При все това би било добре и селските райони да възприемат този подход. „Град“ и „село“ не бива да се разглеждат като противоположни понятия, а между тях следва да има взаимодействие, за което могат да допринесат новите технологии и тяхното практическо прилагане. За да се избегне противопоставянето между града и селото, следва да се говори по-скоро за „интелигентни региони“.

25. Общата селскостопанска политика урежда земеделието и важната му роля за развитието на селските райони. На регионално равнище развитието на селските райони е тясно свързано с развитието на селското стопанство. Когато се говори за селски райони, това не предполага непременно селско стопанство, но няма съмнение, че без селско стопанство селските райони не биха съществували. Развитието на селското стопанство не може да се осъществи отделно от всичко останало. Трябва и напред да се гарантира сближаването между, от една страна, условията и целите, които си поставя селското стопанство, и, от друга страна, условията и целите на развитието на селските райони, така че развитието на селското стопанство да допринесе за повишаване на стандарта на живот на селското население и на работниците в селскостопанския сектор, но и на жителите на съседните градове.

26. Европейското партньорство за иновации „Селскостопанска производителност и устойчивост“ е новаторски подход за преодоляване на слабостите, недостатъците и пречките, които пречат или спират разработването и търговската реализация на добри идеи, възникващи в резултат от европейските научни изследвания и иновации. Трябва да се намерят решения по-специално по отношение на недостатъчните инвестиции, остарялата нормативна уредба, липсата на стандарти и на проблемите, дължащи се на разпокъсаността на пазара.

27. Като се има предвид, че много селски райони срещат трудности, свързани с физическия достъп, които възпрепятстват пълноценното оползотворяване на икономическия им потенциал, публичните фондове също следва да отчитат необходимостта от добро свързване на селските и градските райони с бързи транспортни мрежи, които същевременно са шадящи за околната среда, през която преминават.

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

28. счита, че икономическите, екологичните и социалните проблеми, възникващи във всички региони и по-специално в селските райони на Европейския съюз, могат да бъдат решени чрез интегрирани политически подходи,

и поради това желае

29. да приветства новата обща стратегическа рамка и да прикани Комисията да продължи хармонизирането на правилата за структурните фондове, за да може по-добре да се планира и насочва развитието на селските райони;

30. да се гарантира ефективността и ефикасността на нормативните разпоредби, свързани с интеграцията на фондовете, иновациите в селскостопанския сектор и селските райони и подходите на сътрудничество, като напълно нови елементи на реформата на политиката за развитие на селските райони;

31. да се цели диференциране на вноските и да се вземат предвид интересите на селските райони във всички области на политиката на ЕС, както това се прави в момента по отношение на градовете;

32. да се обърне внимание на факта, че мерките за икономии и общото намаляване на средствата за селското стопанство и развитието на селските райони застрашават запазването на жизнеспособността на селските райони, поради което тези мерки са в противоречие с принципа на териториалното сближаване в ЕС;

33. да отправи искане към Комисията да окаже по-силна подкрепа за селските райони, които с цената на големи усилия трябваше да преобразуват икономическия си модел, като например преминат от селскостопанския към туристическия сектор;

34. да се увеличи цялостната финансова подкрепа от ЕС за развитието на селските райони, за да се противодейства на нарастващата концентрация на селскостопанското производство, което води до големи различия между регионите, и да се ограничат трансферите от втория към първия стълб;

35. в рамките на средносрочния преглед на Многогодишната финансова рамка да се обмисли предоставянето на повече средства от ЕС за местното развитие през програмния период 2014 — 2020 г.;

36. да се определи минимален дял за програмата LEADER, надвишаващ 5 % от общия бюджет на ЕЗФРСР, с оглед на вече признатата ѝ роля за насърчаване на развитието на селските райони;

37. да се обърне специално внимание на програмите за обновление и развитие на слабо населените общини и на общините, заплашени от обезлюдяване, и които използват своето историческо и културно наследство за туристически цели;

38. да се подкрепи Европейското движение за селските райони (M.E.R.) и отправеният от разширената работна група за селските, планинските и отдалечените райони призив към Комисията да изготви бяла книга, която би могла да служи като отправна точка за политиката за развитие на селските райони след 2020 г.;

39. да се подкрепя ангажирано Координационната платформа за местно развитие, която ще бъде създадена от Европейската комисия;
40. да се изтъкне значението на селските райони като центрове на развитието и иновациите, допринасящи за стратегията „Европа 2020“;
41. да се гарантира, че в ЕФРР ще залегне ясен ангажимент за добавена стойност на сътрудничеството между градските и селските райони и за по-функционален подход към това пространство, за да се оползотвори изцяло потенциалът на такова сътрудничество и то да даде съществен принос за териториалното сближаване;
42. да се изрази позиция срещу принципа на обвързване на отпускането на средства от ЕС с макроикономически условия — необходимо е да се вземат предвид също и социалните и екологичните показатели;
43. да се обърне особено внимание на новаторските подходи в селските райони, тъй като те могат да служат като модел за други региони и области;
44. да се гарантира, че средствата от ЕИБ, програмите за иновации и научни изследвания в селското стопанство са насочени преди всичко към райони с животновъдство и неблагоприятни природни условия, както и в планинските райони, както и към дребни семейни земеделски стопанства, като също така се търсят решения на социалните предизвикателства, за да се поддържа устойчиво селско стопанство във всички региони и да се запазят селските общности, намалявайки по този начин регионалните различия;
45. да се подчертае значението на партньорството за иновации за модернизирането на икономиката в селските райони, най-вече на неговата цел за установяване на по-тясна връзка между аграрната и научноизследователската политика, между изследователи и земеделски стопани. Във връзка с това следва да се оползотворят максимално мерките, предвидени в Регламент № 1305/2013 в подкрепа на приоритета „стимулиране на трансфера на знания и иновациите в областта на селското и горското стопанство и селските райони“;
46. да се изготвят подходящи насоки на европейско равнище, които да определят функциите и задачите на различните национални мрежи на селските райони, както и условията за подпомагане на изпълнението на съответните планове за развитие на селските райони;
47. да се цели по-добро координиране на иновационната политика на равнището на ЕС;
48. да се изрази изрично критично отношение във връзка с факта, че селските райони не са включени в основната целева група на партньорството на Европейската комисия за иновации за местното развитие („Интелигентни градове и общини“);
49. да изрази съжаление относно резултатите от междинния доклад за изпълнението на оперативните програми, в който се подчертава факта, че понастоящем само 11 % от средствата от ЕФРР са заделени за селските райони;
50. да се модернизира предлагането на професионално обучение в селските райони, както и да се адаптира спрямо условията на глобалната конкуренция и потребностите на местните предприятия;
51. да се работи за това, част от средствата на ЕСФ да бъдат заделени за професионално обучение в селските райони, което трябва да продължи да се развива;
52. да се отправи призив към Комисията, държавите членки и съответните местни и регионални власти да насърчават сътрудничеството между предприятията и регионалните институции за образование и професионално обучение, включително като подпомагат развитието на центрове за подкрепа на иновациите в селското стопанство въз основа на вече изпробвани в други държави решения;
53. да отправи отново своя призив, че е необходимо обществото като цяло да бъде просветено за значението на опазването на селските райони за цялата общественост⁽¹⁾ и в резултат на това да се гарантира предоставянето на основни обществени услуги като образование, здравеопазване или социални услуги на населението, живеещо в селските райони;

⁽¹⁾ NAT-V/029.

54. да се разработят мерки за насърчаване на продуктово развитие в малките предприятия и за преодоляване на пазарните пречки и да се насърчава потреблението от разположени в близост доставчици и късите вериги на доставки на хранителни продукти;
55. да се отправи призив, с помощта на мрежи за достъп от ново поколение, които да дадат тласък на изпълнението на Програмата в областта на цифровите технологии за Европа 2020, да се положат по-интензивни усилия за разширяване на мрежата за високоскоростен интернет в селските райони;
56. да се изтъкне, че основните умения в областта на ИКТ трябва да бъдат подобрили.

Брюксел, 10 февруари 2016 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите
Markku MARKKULA

**Становище на Европейския комитет на регионите — „Показатели за териториално развитие —
отвъд БВП“**

(2016/C 120/05)

Докладчик: Catuscia MARINI (IT/ПЕС), президент на регион Умбрия

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

Политически дебат за това как да се излезе от рамките на БВП

1. признава целесъобразността на възприемането на стратегически подход при изготвянето на политиките, който да определя общи цели въз основа на споделени ценности и действия за постигане на съвместно определените цели. По този начин няма да бъдат пропуснати възможностите, създадени от средносрочните прегледи на стратегията „Европа 2020“, както и на финансова рамка за периода 2014 — 2020 г., и те биха могли да доведат до значително подобрене на управленската структура с участието на всички равнища на управление;
2. счита, че основан на факти подход към публичните политики — прогнозиране и измерване на въздействието на отделните варианти на политика — е от решаващо значение за приемането на съгласувани политически решения от страна на обществеността;
3. подчертава — с оглед на дебата за измерването на напредъка в нашите общества — тесните връзки между измерването, възприемането и действието. Същевременно изтъква, че мерките следва да се избират по далновиден начин въз основа на широко споделяни обществени ценности;
4. посочва, че мерките или целите, изразени с помощта на показатели, никога не могат да заменят подходящата и ясно формулирана политическа стратегия. Те остават средство за постигане на целта, т.е. инструменти за постигане на стратегически цели;
5. отбелязва, че по тази причина дебатът за показателите за териториално развитие отвъд БВП има политически характер и би трябвало да започне с определянето, по приобщаващ и демократичен начин, на стратегическите цели за днешните и бъдещите поколения, тласкани от политическите действия на даден орган;
6. счита, във връзка с това, че е необходимо да се усъвършенстват допълнително настоящите методики, използвани за насочването на политиката на равнище ЕС с цел получаване на по-актуална, всеобхватна информация, която да съответства по-добре на реалността, и определяне на подходящ единен метод за включване на икономическите, социалните и екологичните аспекти в анализа на ситуацията;
7. подчертава, че в този дебат относно бъдещите критерии за постигане на устойчиво развитие и сближаване в Европейския съюз, излизащи извън рамките на БВП, трябва да бъдат включени всички равнища на управление в Европейския съюз;
8. подчертава значението на внимателното проучване на потребността, осъществимостта и последиците от разработването на допълнителни критерии, показатели и методи, вече изпробвани или използвани на териториално равнище; смята, че има достатъчно време за извършването на задълбочен анализ, който да послужи за обсъждането на следващия програмен период;
9. изтъква предизвикателството, свързано с нарастващото териториално разделение в Европа, наред с другото, по отношение на публичните и частните инвестиции, иновациите, цифровите услуги, производителността, заетостта, бедността, социалното подпомагане, демографското развитие и териториалното разпределение на населението, и призовава Европейската комисия да вземе това предвид при оценяването на политиките на ЕС и разработването на нови инструменти на тези политики;
10. подчертава във връзка с това, че КР би могъл да участва в този дебат, популяризирайки позицията на местните и регионалните власти и допринасяйки съществено за определянето на метод, който да постига баланс между икономическата, социалната и екологичната информация, и който, като отправна точка за вземането на решения за финансиране, в крайна сметка би бил от изключително значение за регионалните и местните власти;

11. предлага с оглед на следващия програмен период след 2020 г. Европейската комисия да започне, на възможно най-ранен етап, задълбочено обсъждане с местните и регионалните власти относно бъдещите цели на тези политики и на необходимите показатели за измерване на напредъка, а като продължение на нейното съобщение от 2009 г. и предвид последните развития приканва Комисията да представи пътна карта относно излизането от рамките на БВП;

Към метод, допълващ БВП за определяне на политиката на ЕС

12. признава достойнствата на brutния вътрешен продукт (БВП) като прост, ясен и линеен показател, основаващ се на ясна методология, който позволява сравнения на много относими макроикономически мерки във времето, както и между държави и региони и следователно представлява полезен инструмент за разпределяне на ресурсите;

13. посочва обаче, че БВП не е прецизна мярка за способността на обществото да намира решение на проблеми като изменението на климата, ефективното използване на ресурсите и конкурентоспособността на регионите, качеството на живот, застаряването на населението, социалното приобщаване, географските характеристики, разпределението на доходите и географското разпределение на ресурсите и на факторите за икономически растеж, и че тези аспекти са от много голямо значение за гражданите, както отбелязват местните и регионалните представители;

14. поради това приветства многобройните инициативи на международно, национално, регионално и местно равнище за създаване на показатели за измерване на напредъка извън рамките на БВП, които могат да помогнат за разработването на общоевропейски показатели, отразяващи положението в държавите членки и на местно и регионално равнище;

15. припомня, наред с останалото, алтернативното използване на индекса на човешкото развитие, което може да окаже методологичен принос, съобразен с контекста на ЕС, с помощта на показатели като продължителност на живота, здравословен начин на живот, образование и достоен стандарт на живот по примера на Програмата на ООН за развитие;

16. признава забележителния напредък, постигнат от Евростат във връзка с измерването на напредъка отвъд БВП в области като „качество на живота“, „семејна икономика“ и „устойчива околна среда“;

17. отбелязва, че не всички региони и градове разполагат с необходимите компетенции, ресурси и административен капацитет, за да се включат в процеса на определяне на целите и предлага да се приемат решения, включително подход за постигане на промяна, основан в по-голяма степен на качествени аспекти, при който посоката на промяната — т.е. дали регионите и градовете ще имат положителен принос за националните и европейските цели — ще бъде по-важна от постигането на някои определени цели. Това би позволило на местните и регионалните власти да напредват с темп, който съответства на техния потенциал и възможности;

18. посочва обаче, че показателите, които ще бъдат избрани, за да бъдат използвани от местните, регионалните, националните и европейските органи при изготвянето и прилагането на политиките на ЕС и измерването на напредъка към постигането на общите цели, трябва да бъдат еднакви и съгласувани;

19. припомня, че не всички видове методологични подходи, които научноизследователската общност обикновено групира според това дали заместват, коригират или допълват БВП, са еднакво подходящи за общоевропейски метод за измерване на състоянието и напредъка на национално, регионално и местно равнище — метод, който да отиде „отвъд БВП“;

20. заявява отново, във връзка с регионалната политика на ЕС, че териториалното сближаване допълва икономическото и социалното сближаване, поради което не може да се измерва единствено с помощта на икономически показател, но изразява съгласие с Европейската комисия, че всеки метод, който има за цел да замени БВП, изключвайки икономическите показатели от своя обхват на наблюдение, не е подходящ за целите на измерването на напредъка към постигането на общите цели по еднакъв начин;

21. предлага КР да поддържа тясно сътрудничество, особено с ОИСР, във връзка с инициативи като „Как се живее във Вашия регион?“, които представляват достъпен инструмент и по-цялостен подход за измерване на напредъка на местно и регионално равнище, но, в контекста на една многогодишна стратегия за Европа, се противопоставя на подход за измерване на напредъка въз основа на класиране, при което се използва една единствена мярка; във връзка с това припомня, че различни региони проявиха интерес към това да прилагат като основа индекса на ОИСР за подобряване на живота („Better Life Index“) и най-вече използваните при него показатели — независимо че той не позволява да се измерва регионалното развитие, резултатите от него дават представа за качеството на живот на населението, като това може да послужи за основа за бъдещото определяне на цели и стратегии на местно и регионално равнище;

22. счита, че могат да бъдат допълнително проучени методи, които се опитват да приспособят БВП, разширявайки обхвата на традиционните мерки за измерване на икономическите резултати с устойчиви екологични и социални фактори като средство за моделиране или симулиране на икономическите, социалните и екологичните въздействия на различните политически мерки, като в този контекст разглежда „индекса за социален напредък“ като значим пример, вече използван в над 40 страни;

23. счита за крайно наложително да се разработят съпоставими статистически данни на местно и по-ниско равнище, както и да се транспонира съществуващата класификация на градските и селските райони, използвана от ОИСП и Комисията, в използвани от Евростат категории, които, черпейки достоверна информация по места, могат да съдействат за оценката и изготвянето на политиките на ЕС;

24. отбелязва липсата на достатъчно количествена информация за различните региони в ЕС със специфични териториални характеристики, най-вече географски, екологични, икономически и социални, които обуславят развитието, каквито например са най-отдалечените региони; предлага Евростат да приеме териториалните категории, определени от Договора, какъвто е случаят с най-отдалечените региони, като основа за изготвянето на статистика, допринасяща за необходимото адаптиране и съобразяване на политиките и действията на ЕС с териториалните характеристики;

25. приветства извършеното от Европейската комисия в областта на приспособяването на БВП посредством особено успешния подход за разширяване на обхвата на националните сметки с включването на екологичната и социалната област, но обръща внимание на свързаните с това теоретични затруднения и голямото количество ресурси, необходими за устойчивостяването на социалните аспекти, особено когато става въпрос за регионални и общински сметки, и също така изразява съмнения дали резултатите от един толкова сложен подход могат да бъдат лесно съобщени на обществеността;

26. затова подкрепя методи, които допълват БВП при оценяването на напредъка към общи стратегически цели, тъй като тези методи отчитат многоизмерната реалност, обхващайки различни аспекти на благосъстоянието в икономическата, социалната и екологичната област с помощта на ограничен брой показатели;

27. във връзка с това счита, че най-подходящата методология за изготвяне на политиките на всяко равнище на управление следва да измерва благосъстоянието по всеобхватен начин, включвайки икономически въпроси (в т.ч. производителност, иновации, износ), труда (в т.ч. показатели, свързани със заетостта и качеството на работните места), въпросите, свързани с околната среда (в т.ч. енергоемкост и енергийна ефективност на икономиката, защитени природни зони и биологично разнообразие, дял на енергията от възобновяеми източници, емисии на CO₂), демографските аспекти (в т.ч. показатели, свързани с демографската ситуация и движението на населението), социалното приобщаване (в т.ч. хората, изложени на риск от бедност или социално изключване, разпределение на доходите) и териториалните въпроси (в т.ч. достъпност и капацитет на натоварване);

28. освен това предлага изборът на показатели да се насочи предимно към онези, които измерват възможните последици от изпълняваните политики, по-специално чрез измерване на резултатите и въздействието, както и на разходите, и подчертава, че в случая с най-отдалечените региони има особена необходимост от данни за определени дефицити и неблагоприятни условия, които следва да се отчитат преди изготвянето и прилагането на политиките;

29. затова предлага всички институции на ЕС, като продължават полезната работа, извършена от Европейската система за стратегически и политически анализ (ESPAS), да проследяват тенденциите в европейското развитие и да си сътрудничат в този процес. Така ще се осигури система за ранно предупреждение на всички управленски равнища относно икономически, социални и екологични тенденции от европейско значение, които биха могли да повлияят върху стратегическите цели или да налагат коригиране на стратегическите приоритети;

Прегледът на стратегията „Европа 2020“ и бъдещето на политиката на сближаване

30. изтъква, че стратегията „Европа 2020“ определи набор от цели и свързани с тях показатели и призна, че е важно данните за икономическия растеж (БВП) да бъдат допълвани с други икономически, социални, екологични и демографски показатели за измерване на устойчивия напредък и посочва, че тази констатация се отнася и за поднационалните равнища;

31. подчертава, че процесът на определяне на целите на стратегията „Европа 2020“ и изборът на показатели за измерване на напредъка на нейното изпълнение протече до голяма степен „отгоре-надолу“, без да се отчита специфичната ситуация на местно и регионално равнище. За разлика от това териториално диференцираните нужди и цели се отчитат в политиката на сближаване, тъй като преследването на цялостните цели на ЕС не би трябвало да ограничава потенциала за развитие на конкретен регион или община въз основа на специфични за тях знания и умения. Затова КР призовава за определянето на регионализирани цели във връзка със стратегията „Европа 2020“;

32. оценява положително настоящата политика на сближаване, която има значителен принос и добавена стойност за регионите и оказва съществена подкрепа на развитието на съответните региони; призовава Европейската комисия да изготви стратегия за функционирането на политиката на сближаване за периода, започващ през 2021 г., като запази начина, по който тя се осъществява понастоящем — където БВП, към който се добавят други показатели по целесъобразност, играе основна роля за оценката и изпълнението;

33. обръща внимание в тази връзка на различната насоченост на целта „Европейско териториално сътрудничество“ на политика на сближаване. По-специално развитието на трансграничното сътрудничество има за цел да подкрепи включването на граничните региони във всички сфери на живота на гражданите, т.е. далеч надхвърляйки целите на стратегията „Европа 2020“. В тази област има нужда от разработване на методи и показатели, които позволяват по-добро картографиране и оценка на този вид напредък;

34. посочва тясното обвързване на политиката на сближаване със стратегията „Европа 2020“, но би искал да разкритикува несъответствието между измерването и методите за намеса на стратегията „Европа 2020“, от една страна, и политиката на сближаване, от друга страна;

35. припомня на Европейската комисия, че териториалното измерение би трябвало да бъде изтъкнато по-добре в една преразгледана стратегия „Европа 2020“, особено в контекста на териториалното сближаване, където разработването на съответните икономически, екологични и социални показатели би могло да повиши качеството на местните и регионалните политики. Такива стратегии би трябвало да използват методи, основаващи се на многоизмерен подход, при който БВП или други икономически показатели се допълват от измерване на социални и екологични аспекти, които са получили политическо одобрение на всички управленски равнища;

36. посочва, че в контекста на силното насърчаване на тематичната концентрация на финансовите средства от структурните фондове към ограничен брой области на политика, които допринасят за изпълнението на стратегията „Европа 2020“, е разумно да се предположи, че успехът на политиката на сближаване ще бъде измерван с напредъка към постигането на целите на стратегията „Европа 2020“;

37. настоятелно предлага новите водещи цели на стратегията „Европа 2020“ и на нейния приемник след 2020 г. да бъдат изградени отдолу нагоре, така че бъдещите национални програми за реформи да могат да отчитат приноса на регионите и местните власти за изпълнението на водещите национални цели. Вследствие на това националните правителства ще привлекат местните и регионалните власти за участие в изготвянето на националните програми за реформи; понастоящем това не се случва в повечето държави членки;

38. би искал политиката на сближаване да се завърне към първоначалната си функция да намалява различията в степента на развитие на регионите и да бъде основната инвестиционна политика на равнище ЕС, като за тази цел бъде преразгледана връзката между политиката на сближаване и бъдещата стратегия „ЕС 2020“ за периода след 2020 г.;

39. подчертава обаче, че редица инструменти на ЕС все още се основават върху изключително тясна икономическа мярка. Това се отнася и за политиката на сближаване, където средствата се разпределят между държавите членки въз основа на БВП на глава от населението и безработицата, докато класификацията на регионите на ниво 2 по NUTS в една от трите категории за развитие, определящи разпределението на бюджетните кредити, се основава единствено на БВП на глава от населението;

40. посочва, че, следователно, решенията за допустимост по същество не отчитат социалните, екологичните и териториалните аспекти в европейските региони, а логичната стъпка би била бъдещите инструменти да се основават на по-всеобхватен, единен метод, при който да се използват в по-голяма степен социални, екологични и териториални показатели, които да разкриват по-специално предвидените в Договора специфични характеристики на регионите, които трябва да се вземат предвид, когато се решава въпроса за тяхната допустимост;

41. поставя въпроса дали ниво 2 по NUTS наистина отразява реалните общини и географски единици, при положение че в много държави членки районите по NUTS са чисто статистически географски единици, обособени въз основа на населението, вместо да отразяват реалните граници или функционални географски райони. Макар и да отбелязва, че класификацията NUTS до момента се използва и за отпускане на средства по линия на структурните фондове на ЕС, нейното използване за формулиране и оценка на териториалното въздействие на политиките на ЕС за сближаването, транспорта, околната среда и други сфери има повсеместен ефект, в резултат на което политиките на ЕС не са съобразени със ситуацията по места. В това отношение, по съображения за по-справедливо разпределение на средствата, изключително важно е решавашите недостатъци на БВП като териториалното изкривяване, причинено от ежедневното пътуване през границите на NUTS, да бъдат компенсирани чрез отчитане на социалното и екологичното положение в регионите, когато се вземат решения относно допустимостта;

42. изтъква в това отношение, че разпределението на структурните фондове, включително на Кохезионния фонд, през следващия многогодишен финансов период би могло евентуално да включва мерки, допълващи БВП, стига те да са политически приемливи на всички равнища на управление;

Следващи стъпки за разработване на стратегия, основана на БВП и излизаща извън неговите рамки

43. същевременно признава легитимността на водещите цели за постигане на всеобхватните стратегически цели и посочва, че за да може да се извършва мониторинг на напредъка, е необходимо да се осигури своевременно наличието на целесъобразни, хармонизирани и съпоставими регионални данни;

44. подчертава във връзка с това, че наличието на показатели и често актуализирани данни на регионално равнище е от съществено значение за подобряването на отчетността на техническото предложение и вземането на добри политически решения. Затова, въпреки че системата с данни за показателите относно благосъстоянието вече е ефективна и добре структурирана на равнището на Евростат, голямото предизвикателство за политиките на местно и регионално ниво, включително по отношение на многостепенното изпълнение на стратегията „Европа 2020“ и на политиката на сближаване, би трябвало да бъде неотложно разгледано от Европейската комисия и от Евростат с цел системата от данни да се подобри и да се повиши нейната ефективност, като същевременно се подкрепи изготвянето и използването на методиките за оценка на въздействието на политиките;

45. във връзка с това приветства постигнатия от Комисията напредък в изпълнението на нейната пътна карта от 2009 г. за „Измерване на напредъка в един променящ се свят“, но изразява съжаление от факта, че е настъпило незначително подобрене при изготвянето и разпространението на данни на регионално и местно равнище;

46. отбелязва, че често страните, в които няма толкова пълни данни на регионално и особено на местно равнище, са тези, които — по линия на структурните фондове — могат да заделят значителна част от отпуснатите им средства за т.нар. тематична цел 11 (изграждане на институционален капацитет). Като се има предвид, че сме още в началото на програмния период, е налице уникална възможност да се изградят общоевропейски съпоставими данни на регионално и местно равнище, които могат да бъдат използвани при формулирането и оценката на политиките на ЕС след 2020 г.;

47. призовава настоятелно Европейската статистическа система да подобри допълнително качеството на административните данни и да ускори въвеждането на работа с географски реферирани статистически данни, за да се повиши стойността на събираните данни и да се намали тежестта върху респондентите;

48. приветства факта, че от последното становище на КР на тема „Отвъд БВП“ наличните данни на равнището на ЕС, по-специално по отношение на местното и регионалното равнище, нарастват постоянно, но изразява съжаление, че все още се наблюдават значителни пропуски. Затова предлага Европейската комисия да предостави във възможно най-кратък срок анализ на настоящите и бъдещи пропуски във връзка с предоставянето на всеобхватен набор от икономически, социални, екологични и демографски данни в Европа, излизащи извън рамките на БВП;

49. във връзка с това изразява съжаление поради настоящата неудовлетворителна регионализация на показателите за стратегията „Европа 2020“, тъй като има данни само за някои от показателите, необходими за проследяване на водещите цели на „Европа 2020“ на регионално равнище (нива 2 и 3 по NUTS), понякога със значително закъснение. Същото се отнася и за алтернативните показатели, които регионите и градовете могат да сметат за необходими на своята територия като предпоставка за постигане на напредък в изпълнението на целите на ЕС. Наличието да актуализирани регионални статистически данни ще даде възможност за разработването на синтетичен показател за регионален напредък, какъвто беше предложен от Комитета на регионите;

50. отправя искане към Европейската комисия и Евростат да определят график за включване на местните и регионалните власти в процеса на определяне на (реалистични) цели и да предоставят регионални статистически данни, необходими за разработването, прилагането, наблюдението и оценката на обновената стратегия „Европа 2020“, чрез определяне на териториално диференцирани цели;

51. изтъква, че е необходимо да се излезе от рамките на настоящата система на статистически данни и показатели (основана на регламента за NUTS) при измерването на напредъка на местно и регионално равнище, по-специално по отношение на концепциите за „функционални региони“ и трансгранични райони, и предлага Европейската комисия да доразработи концепциите и свързаните с тях показатели, както и да вземе предвид районите, включени в макрорегионални стратегии;

52. заявява отново, че аспектите, свързани с градските и селските райони, следва да бъдат изтъкнати по-добре в широк спектър от области на политика на ЕС, особено в контекста на териториалното сближаване, където разработването на целесъобразни икономически, екологични и социални показатели може да подобри качеството на местните и регионалните политики;

53. призовава Европейската комисия да включи в Европейската статистическа програма необходимите мерки за премахването на дефицита на статистическа информация относно съществуващите териториални особености в ЕС, по-специално мерки за събиране на данни и създаване на показатели за отдалечеността и изолацията на регионите, с цел по-добро разработване и изпълнение на европейски политики, които да са по-добре адаптирани към регионите, белязани от тези явления, в съответствие с принципа на териториалното сближаване;

54. смята, че е необходимо да се създаде модел в помощ на вземането на решения, който да може да степенува приоритетите за благосъстояние на местно равнище, така че характерните особености на териториите да бъдат показани в рамка, която да е обща за всички територии на ЕС, и това степенуване да се използва за предварително и последващо оценяване на ефикасността на политиките, включително на етапа на водене на преговори между Европейската комисия и местните власти или при консултации със заинтересованите страни на местно равнище.

Брюксел, 11 февруари 2016 г.

*Председател
на Европейския комитет на регионите*

Markku MARKKULA

Становище на Европейския комитет на регионите — „Европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010 — 2018 г.)“

(2016/C 120/06)

Докладчик: г-н Csaba BORBOLY (RO/ЕНП), председател на Окръжния съвет на Харгита

Отправен документ: Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Проект на съвместен доклад на Съвета и на Комисията за 2015 г. относно изпълнението на обновената рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010 — 2018 г.)

COM(2015) 429 final

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства факта, че Комисията признава значението на по-доброто разработване на политики в областта на младежта, основаващи се на факти и солидни доказателства и на по-ефективна координация на усилията и ресурсите на Европейския съюз, регионите и държавите членки с оглед постигане на целите на политиката за младежта;
2. счита за особено ценен подхода на Комисията, при който се счита за необходимо в рамките на сътрудничеството по въпросите на младежта за периода 2016 — 2018 г. да се реагира бързо, доколкото е възможно и посредством подходящо адаптиране на политиката, в отговор на новите предизвикателства, като например интеграцията на младите бежанци или разпространението на екстремизма сред младите хора;
3. в този контекст приветства категорично ползата от рамката на ЕС за сътрудничество в областта на младежта (2010 — 2018 г.), тъй като тя подобрява сътрудничеството между държавите — членки на Европейския съюз, и техните местни и регионални власти, и създава и разширява възможностите и преимуществата на европейския проект за интеграция на младите хора; съответно призовава Комисията да продължи рамката за периода след 2018 г. и да я доразвива;
4. подкрепя идеята, че в бъдеще гарантирането на равни възможности, насърчаването на социалното приобщаване и повишаването на конкурентоспособността на младите хора на пазара на труда, наред с насърчаването на активното гражданско участие (ангажираността на младите хора), засилването на социално-възпитателната работа с младежта, недискриминацията и межкултурното разбирателство, трябва да продължат да бъдат основни цели на политиката за младежта;
5. въпреки това изразява загриженост от факта, че Европейската комисия не споменава ролята на местните и регионалните власти в контекста на политиката за младежта, макар по всичко да личи, че в повечето държави членки, в които има национални политики по въпросите на младежта, местните и регионалните власти упражняват в различна степен правомощия от решаващо значение в тази област;
6. оценява работата на Евростат по изготвяне и координиране на набор от данни относно редица фактори, свързани с младежта;
7. призовава Комисията да извършва редовна оценка на териториалното въздействие на политиката за младежта на поднационално равнище, най-малкото до ниво 2 по NUTS. За да се засили още повече ролята на регионите при прилагането на Стратегията на ЕС за младежта, в рамките на отворения метод на координация между държавите — членки на ЕС, счита за необходимо разработването на измерими показатели, на конкретни планове за действие, свързани с младежта, с участието на всички равнища на управление, и на силни партньорства между младежките организации и публичните органи;

8. след консултация със заинтересованите страни счита, че макар и програмата „Еразъм +“ и гаранцията за младежта да са жизненоважни инструменти за постигане на стратегическите цели, проблемите са много по-сложни и действията на ЕС в сферата на младежта вече надхвърлят обсега на тези два инструмента, които, макар и да изглеждат ефикасни, в действителност са недостатъчни, като се има предвид, че гаранцията за младежта все още не се прилага както трябва. По-специално по отношение на уязвимите млади хора, подчертава необходимостта от разработване на инициативи в подкрепа на младите хора, които идват от системи за социални грижи и са изложени на риск на осемнадесетгодишна възраст да се окажат без каквато и да е форма на закрила, която да ги насочва в прехода им към зрелостта. Ето защо насочва вниманието към необходимостта да се предостави достъп под подходяща форма и до други сведения относно резултатите в сферата на политиката за младежта, по-специално що се отнася до въпроси като младежката безработица и социалното приобщаване, наред с останалото. Това ще спомогне също така да се разбере дали би било целесъобразно да се предоставят целеви помощи от европейските структурни и инвестиционни фондове още от настоящия програмен период. Предвид сложността и мащаба на съществуващите предизвикателства, политиката за младежта следва да бъде интегрирана чрез междусекторен подход във всички политики на ЕС, тъй като тези политики може не само да търсят решения на текущите проблеми, пред които са изправени младите хора, но и да служат като отправна точка за насърчаване на нов икономически растеж. Освен това преоткриването на ценностите на дългогодишните традиции и занаяти може да бъде източник на нови професионални възможности. Също така трябва и занапред да се полагат големи усилия, за да се насърчава обменът между държавите членки и местните и регионалните власти на утвърдени практики във връзка с ангажираността на младите хора и социално-възпитателната работа с младежта. Освен това икономическите аргументи в полза на образованието и обучението, които бяха разисквани на заседанието на Съвета по образование, младеж, култура и спорт от 12 декември 2014 г.⁽¹⁾ в контекста на средносрочния преглед на стратегията „Европа 2020“, сега трябва да се превърнат в конкретни инвестиции в образование като част от дългосрочните програми на ЕС за младежта и растежа;

9. приветства Комисията за това, че подобрява предоставянето на информация на младите хора, които търсят работа чрез системата EURES за обмен на информация за свободни работни места, и че въведе инициативата „Твоята първа работа с EURES“ за подпомагане на младите хора при търсенето им на работа в чужбина; приветства и конкретните стъпки, които Комисията предприе, за да осъществи искането, формулирано в препоръката на Съвета относно рамка за качество на стажовете, а именно да се разшири обхватът на портала EURES, като в него се включат и стажовете; призовава държавите членки да използват по-широко възможностите на тези инструменти;

10. отбелязва с притеснение отслабването на пряката политическа активност на младите хора (особено участието в избори), която е по-ниска в сравнение с по-възрастните поколения; същевременно приветства проявявания от много млади хора интерес да участват като активни членове в местните си общности под формата на членство в организации, посредством онлайн инструменти (социални медии) или чрез доброволческа дейност. Във връзка с това заслужава одобрение фактът, че Комисията и държавите членки искат да използват новаторски форми на участие в демократичните процеси, както и че осигуряват достъп до взимането на политически решения в рамките на Стратегията на ЕС за младежта; младите хора би трябвало също така да бъдат по-добре информирани за правото си да предлагат и да подкрепят европейски граждански инициативи;

11. препоръчва на Комисията, при стриктно зачитане на отговорността на държавите членки за учебното съдържание и организацията на образователната система, да разгледа добрите практики на държавите членки и регионите по отношение на изграждането на политически умения и на понижаването на възрастовия праг за гласуване, и по-специално прякото или косвено въздействие на тези две мерки върху политическата ангажираност на младите хора и промяната на желанието им за участие. Би било целесъобразно след това Комисията да сподели резултатите от тази оценка с държавите членки и регионите;

12. счита за особено важна ролята на младежките и спортните организации, които работят в официална среда и предлагат програми за неформално и самостоятелно обучение по активно гражданско участие извън училищата, тъй като те допринасят до голяма степен за развитието на уменията за участие на младите хора, както и за качествено подобряване на процесите на вземане на решения. Поради това счита за важна подкрепата за тези организации;

13. подчертава също необходимостта да се идентифицират и извадят на светло неструктурираните младежки общности, към които се присъединяват все повече млади хора, като една от причините за това е и отговорното използване на социални медии. Младежите в тези общности често изпитват трудности в достъпа до възможности и не разполагат с инструменти за диалог с институциите;

14. признава значението на висококачествените социално-образователни дейности и на необходимостта да се развива капацитетът за реагиране на социалните, поведенческите и технологичните промени. Във връзка с това е важно да се подкрепя и занапред признаването и популяризирането на неформалното и самостоятелното учене в социално-възпитателната работа с младежта;

⁽¹⁾ Съобщение за медиите от 3358-ото заседание на Съвета по образование, младеж, култура и спорт.
<http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadAsset.aspx?id=40802190967>.

15. изразява загриженост поради факта, че навсякъде в Европа беше орязан бюджетът за социално-образователни дейности, които в редица държави членки по принцип също са отговорност на местните власти, при положение че нараства делът на младите хора в риск от бедност и изключване, и предвид все по-широкото разпространение сред младите хора на вредни за здравето практики и свързаната с това смъртност сред младежите, призовава за увеличаване на тези дейности; особено необходимо е да се насърчава положителен начин на живот, който да дава възможност за ограничаване на използването на наркотици, злоупотребата с алкохол, тютюнопушенето и затлъстяването, включително и посредством насърчаването на физическа активност. Същевременно счита, че е важно да се предлагат активни политики, за да се предостави на младите хора, независимо от това дали са обединени в сдружения или не, възможност за лично и професионално развитие, така че те да могат „да създават други форми на социални взаимоотношения“ (Бяла книга за европейската младеж от 2001 г.);

16. в отговор на настоящата миграционна криза и в контекста на европейската програма за миграцията, призовава настоятелно за финансови ресурси, до които местните и регионалните власти да имат пряк достъп, за да им се даде възможност да изпълняват своите задължения във връзка с миграцията и интеграцията;

17. е на мнение, че миграцията на млади хора от по-слабо развитите европейски региони или от регионите, които са най-силно засегнати от икономическата криза, подкопава териториалното и социалното сближаване и води до сериозни демографски проблеми. За да се насърчат растежът и създаването на работни места в тези региони, което е основна предпоставка за предотвратяване на масовата миграция на млади хора и свързаното с нея изтичане на мозъци, Комитетът подчертава необходимостта да се подкрепят, наред с останалото, междурегионалните партньорства и преките местни и регионални дейности чрез приемането на конкретни мерки, финансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове;

18. счита, че обменът на най-добри практики е важен инструмент в междусекторното сътрудничество за предоставяне на подкрепа на младите хора, тъй като позволява на държавите членки и местните и регионалните власти, както и на представителите на младите хора, да се учат едни от други. Освен това инициативи като „Младежка платформа Европа-Средиземно море“ и „Европейски форум на младежта“ насърчават диалога по теми като насърчаване на ученето през целия живот и мобилността в Европа, политиките в областта на образованието и заетостта, и равнопоставеността на половете;

19. предлага да се разработи базов пакет, който всяка държава членка следва, когато е възможно, да гарантира на младите хора. Този пакет би могъл да бъде насочен към достъпа до високоскоростен интернет, възможността за усвояване на втори чужд език в рамките на общественото образование на ниво, съответстващо най-малкото на ниво Б2, професионалното ориентиране и непрекъснатото наставничество, възможността за подходящо участие в доброволчески дейности, насърчаването на подготовката за първа работа, и достъпните и гъвкави форми на финансиране, необходими за завършване на образование, предлагащо възможности за професионално развитие. Същевременно призовава Европейската комисия да работи, за да гарантира, че всички млади хора, които се интересуват от професионално обучение, имат достъп до такова, а освен това разполагат с „гаранция за минимални квалификации и умения“, призната и валидирана във всички държави членки, която им дава възможност да получат достъп и да завършат минимално ниво на образование, придружено от съответното равнище на подходящи умения, валидирани по подходящ начин, така че да се признае добавената стойност на дейностите, с които младите хора се занимават и в неформална среда;

20. констатира необходимостта от провеждане на проучвания в различните региони на Европа, за да се разполага с по-добра картина относно положението на младите хора в областта на жилищното настаняване и обитаемостта на жилищата. Изключително необходимо е в тази област да бъдат обменени добри практики и да бъдат изготвени планове за действие на местно равнище, тъй като в редица региони се наблюдава излишък от жилища, в някои региони качеството на жилищния фонд не гарантира на младите хора подходящи условия, а в други региони пък изключително високите цени изключват младите хора. Ето защо следва да се изготвят, въз основа на съответните данни, подходящи планове за действие, целящи да улеснят достъпа на младите хора до добри жилищни условия. Предлага се по-специално да се запази за младите хора определен дял от обществените жилища, да се стимулират форми на солидарно съседство и на съжителство между самообслужващи се възрастни и млади хора (co-housing), да се подкрепя закупуването на жилища с нисколихвени заеми за младите хора;

21. подчертава необходимостта да се определи как да бъдат преодолените предизвикателствата в областта на политиката за младежта, като например въпросът за постигане на съответствие между работодателските, производствените и териториалните потребности, включително в контекста на намаляване на високите равнища на младежка безработица, равните възможности за младите хора, които живеят в малки общини, разположени в отдалечени, най-отдалечени, островни или селски райони и изправени пред демографски предизвикателства, или насърчаването на инициативи за професионално обучение, адаптирани към специфичните регионални особености и умения, както и обменът на добри практики в тази област, включително като се възвърне престижът на ръчния труд; подчертава, че постигането на съответствие между уменията и нуждите на работодателите е важен фактор за борба с младежката безработица и по-нататъшното развитие на перспективите за професионално развитие на младите хора. Счита, че трябва да бъдат въведени процедури, които могат да гарантират валидирането и сертифицирането на уменията, придобити от младите хора посредством неформално обучение и доброволческа дейност, така че тези умения да могат да се използват и при намирането на работа. Призовава да се обърне повече внимание на тези въпроси и да се апелира за корпоративна социална отговорност на предприятията, за да бъдат съпричастни с младежта, която е не само днешната и утрешната работна сила, но и потенциален клиент на предоставяните от тях услуги и продукти;

22. счита за необходимо както националната, така и местната и регионалната политика за младежта да продължи да отделя специално внимание на въпроси като популяризирането на основополагащите ценности на християнска Европа, дискриминацията спрямо младите хора на основата на пол, полова идентичност, раса или етническа принадлежност, религия или убеждения, увреждане или сексуална ориентация, както и на формулирането на мерки, които следва да се предприемат в тази насока, включително по отношение на конкретните проблеми на младите, които са част от национални и етнически малцинства;

23. приканва заинтересованите регионални и местни власти да положат всички усилия, в съответствие с националното законодателство и европейските принципи, за да запазят учебните заведения, в които се преподава на майчиния език на националните или езиковите малцинства, и да създадат нови; призовава държавите членки да предоставят на младите хора от езикови и национални малцинства, с оглед на особеното им положение в областта на образованието, образователни решения, които да им дават възможност за ефективно усвояване на официалния език на страната, в съответствие с принципите на езиковото многообразие и недискриминацията;

24. счита, че е от приоритетно значение незабавно да се пристъпи към план за действие срещу увеличаването на случаите на основано на половата идентичност насилие сред младите хора, в който да се разгледа важноста на ефективното съвместно образование във всички държави на ЕС;

25. отбелязва, че младите хора разполагат единствено с ограничен достъп до финансовите източници, необходими за развитието на техните предприятия, за жилищното им настаняване или за продължаването на образованието им; във връзка с това счита, че е важно местните и регионалните власти да намерят решения на местно равнище, които могат да допринесат, от една страна, за повишаване на конкурентоспособността на въпросния регион и, от друга страна, да укрепят ясно равните възможности на младите хора;

26. поради това подчертава необходимостта от насърчаване на форми и места за интеграция на младите хора, които да се подкрепят от местни участници в партньорство с частни лица, способни да разбират нуждите на младежката целева група и да ги превръщат във възможност за бъдеща пригодност за заетост, изпробване на предприемаческите умения и развитие на активното участие;

27. призовава Комисията и държавите членки да проверяват дали младите хора са правилно информирани по отношение на трудовото право, стандартите за закрила на труда и законодателството относно доброволческия труд и дали се ползват от необходимата защита, когато извършват платена трудова или доброволческа дейност или стажуват в страната си на пребиваване или в държава членка, различна от тази, в която обичайно пребивават; за тази цел предлага те да се възползват от подкрепата на вече утвърдени мрежи, като Europe Direct, Eurodesk или Eures, и на местни организации като основни поддръжници на политиките за младежта в регионите;

28. подчертава, че е необходимо да се подходи много предпазливо към на защитата на младите доброволци или на младежите, които са активни на пазара на труда, и призовава регионите да проучат в тази връзка какви са възможностите за сътрудничество в областта на взаимното обучение и обмена на най-добри практики. Освен това подчертава необходимостта от утвърждаване на социалната и гражданската ценност на доброволството, както в случая с гражданската служба за младите хора;

29. смята, че би било целесъобразно да се разгледа как, от една страна, нововъзникващите социални и общностни ценности — като екологичната осведоменост относно устойчивото и енергийно ефективно производство, ангажираността на местно равнище, подпомагането на лицата в уязвимо положение и положителната преоценка на занаятчийските дейности — могат да насърчават участието на младите хора в обществото, както и успешната им интеграция в него и, от друга страна, как да се насърчи и засили основополагащата роля на семейството като първостепенна опора за социалния и икономическия напредък на личността. Препоръчва в новите цели за устойчиво развитие (ООН) да се направи връзка със семейството и то да бъде упоменато. Мерките за подпомагане се отнасят както за семействата на произход, така и за новите и създаващите се семейства. Мерките са свързани със защитата на семейството, подкрепата за създаването на семейство и за родителите, в частност в регионите, изправени пред демографски предизвикателства;

30. преобладаващо селските региони трябва да отделят специално внимание на младите си жители — истински стратегически актив на тези територии, да улесняват поддържането на тяхната обвързаност със селските райони, да укрепват възможностите им — понякога много ограничени — да продължат да пребивават в тези населени места, да осигуряват доколкото е възможно непрекъснатостта на селскостопанската работа в района с помощта на традиционни земеделски техники (чрез подходящо обучение), съобразно принципите на опазване на околната среда и устойчивата икономика. Тези практики трябва да бъдат финансово жизнеспособни и икономически изгодни;

31. счита, че мерките, приемани поотделно от различните държави членки в сферата на политиката за младежта, не винаги са достатъчни и тяхната координация често е на случаен принцип. В този контекст подкрепя предложението, че на европейско равнище са нужни по-силен ангажимент и повече мерки с цел подобряване на координацията, развиване на хармонизацията и използване на възможностите за синергии, като се отчита по-специално фактът, че младото поколение е по-отворено към мобилността и миграцията, и се подчертава необходимостта в преразгледаната политика да се уточни първостепенната роля, отредена на местните и регионалните власти;

32. счита, че е необходимо да се засили ролята на младите хора в демократичните процеси, за да се чуе техният глас. За да се постигне тази цел, е необходимо да се насърчава диалогът между младите хора, като за основа се използва ангажираността на гражданското общество, и по-специално на младежките сдружения, на местните власти както поотделно, така и под формата на сдружения, на неформалните групи, на информационните центрове Europe Direct, които могат да допринесат за обратната връзка между младите хора и институциите, и на НПО, които винаги са били най-отворената към промени и социални иновации част от населението, способна да стимулира обновяването на обществото като цяло. Именно поради това подчертава значението на разширяването на структурирания диалог и заявява своята подкрепа за новите инициативи, предвидени от Комисията в този сектор, които се отнасят до подобряването на възможностите за участие на младите хора като цяло и на организациите, които ги представляват. Накрая подчертава, че за да се постигнат тези цели, може да се окаже полезно да се извърши структурирана намеса като тази, която беше предвидена за гаранцията за младежта по линия на инициативата за младежка заетост;

33. подчертава значението на разширяването на структурирания диалог и заявява подкрепата си за новите мерки, предложени от Комисията в тази област, по отношение на засилване на възможностите за участие на младите хора, както и на техните представителни организации; отбелязва, че младите хора по-специално очакват структурираният диалог да отговаря на критерии за качество, които следва да бъдат взети предвид в максимална степен в процеса на диалог. Това включва и равнопоставен партньорски подход към диалога с всяка страна и достатъчни времеви ресурси. Младите хора би трябвало да участват във формирането на мнение на различните политически равнища във възможно най-много области на политиката; в частност във връзка с инициативата за младежка заетост регионалната перспектива за участието на младите хора би могла да бъде укрепена под формата на структуриран диалог;

34. счита, че е важно да се насърчава приобщаването на младите хора с увреждания и да се постигне истинска равнопоставеност при достъпа на младите хора с увреждания до възможностите, предоставяни от държавите членки и регионите;

35. подчертава необходимостта в политиките на ЕС и държавите членки да се отдаде приоритет на приобщаването на рисковите групи от млади хора, като тези, които не участват в никаква форма на заетост, образование или обучение (NEET) и на младите хора от мигрантски произход, за които вероятността да попаднат в тази категория е по-голяма;

36. счита, че с оглед на тежестта над Европа сериозна терористична заплаха и на политическата и религиозната радикализация, която за съжаление се разпространява сред младите хора, е от приоритетно значение, в съответствие с Програмата за сигурност на ЕС, да се предотвратят насилието, радикализацията и екстремизмът, да се засили участието и доверието в институциите, да се гарантира правото на младите хора да живеят в плуралистични общности, основаващи се на европейските демократични ценности, на върховенството на закона и основните права;

37. препоръчва европейските местни и регионални власти, като вземат предвид политиките за младежта на ЕС и на държавите членки, да изготвят местни и регионални стратегии, насочени ясно към проблемите и конкретните възможности за младите хора. При изготвянето на тези планове следва да се следи за увеличаване на възможностите за взаимно обучение, като същевременно се гарантира възможно най-широко участие на целевата група, а именно младите хора, в тяхното изготвяне, прилагане и оценяване, и да се насърчава ученето от опита на другите. Същевременно Комитетът подчертава, че всички стратегии и политики за младежта трябва да включват хоризонтални мерки за борба с проявите на дискриминация въз основа на пол, полава идентичност, раса или етнически произход, религия или убеждения, увреждане и сексуална ориентация;

38. призовава Европейската комисия да насърчава и подкрепя политики за развитие на предприемачеството сред младите хора в културния и творческия сектор с цел създаване на работни места и предоставяне на ефикасен отговор на всички млади хора, които желаят да превърнат своите увлечения в професия в сферата на културата.

Брюксел, 11 февруари 2016 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите
Markku MARKKULA

(Подготвителни актове)

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

116-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 10 И 11 ФЕВРУАРИ 2016 Г.

Становище на Европейския комитет на регионите — „Интеграцията на трайно безработните на пазара на труда“

(2016/C 120/07)

Докладчик: Enrico ROSSI (IT/ПЕС), президент на регион Тоскана

Отправен документ: Предложение за препоръка на Съвета относно интегрирането на трайно безработните лица на пазара на труда

COM(2015) 462 final

I. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Предложение за препоръка

Съображение 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Сред изложените на най-голям риск да попаднат в категорията на трайно безработните са лицата със слаби умения или ниска квалификация, гражданите на трети държави, лицата с увреждания и представителите на малцинствата в неравностойно положение, като например ромите. Предишната професия също е от важно значение, тъй като в някои държави секторните и цикличните аспекти са ключови за разкриването на причините за задържането на дълготрайната безработица.	Сред изложените на най-голям риск да попаднат в категорията на трайно безработните са лицата със слаби умения или ниска квалификация, жените (по-специално жените с ниска квалификация) и самотните родители, лицата, приближаващи пенсионна възраст, гражданите на трети държави, лицата с увреждания и хронично болните, както и представителите на малцинствата в неравностойно положение, като например ромите. Освен това проблемът с дълготрайната безработица е особено релевантен за младежите поради последствията, свързани с риск от социално маргинализиране, преждевременно напускане на училище и загуба на производствен капацитет за обществото, дължащ се на невключването им в пазара на труда. Предишната професия също е от важно значение, тъй като в някои държави секторните, териториалните и цикличните аспекти са ключови за разкриването на причините за задържането на дълготрайната безработица.

Изменение 2

Предложение за препоръка

Съображение 7

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Инвестициите в човешки капитал трябва да бъдат подобрени и да станат по-ефикасни, така че повече хора да имат добри и целесъобразни умения, с което се преодолява проблемът с недостига на умения и се полагат основите за плавен преход от учене към работа и за запазване на пригодността за заетост. Подобряването на резултатите и целесъобразността на системите за образование и обучение ще спомогне за ограничаването на потока от нови безработни лица. За тази цел е необходимо да се работи за модернизирането на системите за образование и обучение в съответствие с насоките от европейския семестър, със стратегическата рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението („Образование и обучение 2020“) ⁽¹⁵⁾, с препоръката на Европейския парламент и на Съвета относно ключовите компетентности за обучение през целия живот ⁽¹⁶⁾ и с препоръката на Комисията относно активното приобщаване на лицата, изключени от пазара на труда ⁽¹⁷⁾. ⁽¹⁵⁾ Заключение на Съвета от 12 май 2009 г. относно стратегическа рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението („Образование и обучение 2020“). ⁽¹⁶⁾ Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно ключовите компетентности за учене през целия живот. ⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737	Инвестициите в човешки капитал трябва да бъдат подобрени и да станат по-ефикасни, така че повече хора да имат добри и целесъобразни умения, с което се преодолява проблемът с недостига на умения и се полагат основите за плавен преход от учене към работа и за запазване на пригодността за заетост. Подобряването на резултатите и целесъобразността на системите за образование и обучение, заедно със службите по заетостта, ще спомогне за ограничаването на потока от нови безработни лица. По същия начин борбата срещу преждевременното напускане на училище, включена в целите на „Европа 2020“, ще послужи за предотвратяване на дълготрайната безработица, за която то е една от основните причини. За тази цел е необходимо да се работи за модернизирането на системите за образование и обучение в съответствие с насоките от европейския семестър, със стратегическата рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението („Образование и обучение 2020“) ⁽¹⁵⁾, с препоръката на Европейския парламент и на Съвета относно ключовите компетентности за обучение през целия живот ⁽¹⁶⁾ и с препоръката на Комисията относно активното приобщаване на лицата, изключени от пазара на труда ⁽¹⁷⁾. ⁽¹⁵⁾ Заключение на Съвета от 12 май 2009 г. относно стратегическа рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението („Образование и обучение 2020“). ⁽¹⁶⁾ Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно ключовите компетентности за учене през целия живот. ⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737

Изменение 3

Предложение за препоръка

Съображение 8

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
С оглед на разработването на координирана стратегия за заетостта, в насоките за политиките за заетост на държавите членки ⁽¹⁸⁾ се призовава за значително намаляване на дълготрайната и структурната безработица чрез всеобхватни и взаимно подсилващи се стратегии, включващи индивидуализирана активна подкрепа за връщане на пазара на труда. ⁽¹⁸⁾ COM(2015) 98 final	С оглед на разработването на координирана стратегия за заетостта, в насоките за политиките за заетост на държавите членки ⁽¹⁸⁾ се призовава за значително намаляване на дълготрайната и структурната безработица чрез всеобхватни и взаимно подсилващи се стратегии, включващи индивидуализирана активна и приобщаваща подкрепа за връщане на пазара на труда. ⁽¹⁸⁾ COM(2015) 98 final

Изложение на мотивите

Счита се за необходимо да се насърчи социалното приобщаване.

Изменение 4

Предложение за препоръка

Съображение 9

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
В насоките държавите членки се приканват да насърчават пригодността за заетост чрез инвестиции в човешки капитал, посредством подходящи системи за образование и обучение, с които ефикасно и ефективно може да се повиши нивото на уменията на работната сила. Освен това в насоките изрично се отправя призив към държавите членки да насърчават системите за учене в работна среда, като например дуалното обучение, и да повишават нивото на професионалното обучение. В по-общ план в насоките държавите членки се приканват да вземат предвид принципите на гъвкава сигурност и да засилят активните мерки на пазара на труда, като повишат тяхната ефективност, подобрят тяхната целенасоченост, разширят техния обseg, повишат степента на обхващане и осигурят подсилващ ефект между тях и подпомагането на доходите и предоставянето на социални услуги.	В насоките държавите членки се приканват да насърчават пригодността за заетост чрез инвестиции в човешки капитал, посредством подходящи системи за образование и обучение, с които ефикасно и ефективно може да се повиши нивото на уменията на работната сила. Освен това в насоките изрично се отправя призив към държавите членки да насърчават системите за учене в работна среда, като например дуалното обучение, и да повишават нивото на професионалното обучение. В по-общ план в насоките държавите членки се приканват да вземат предвид принципите на гъвкава сигурност и приобщаване , и да засилят активните мерки на пазара на труда, като повишат тяхната ефективност, подобрят тяхната целенасоченост, разширят техния обseg, повишат степента на обхващане и осигурят подсилващ ефект между тях и подпомагането на доходите и предоставянето на социални услуги.

Изменение 5

Предложение за препоръка

Съображение 10

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Предложените в настоящата препоръка действия следва да бъдат напълно съвместими със специфичните за всяка държава препоръки, изготвени в контекста на европейския семестър, а при тяхното изпълнение следва да се спазват правилата на Пакта за стабилност и растеж.	Предложените в настоящата препоръка действия следва да бъдат напълно съвместими със специфичните за всяка държава препоръки, изготвени в контекста на европейския семестър, а при тяхното изпълнение следва да се спазват правилата на Пакта за стабилност и растеж. И все пак в рамките на Пакта, с цел да не се допусне дисбалансите в отделните държави да се изплъзнат от контрол и да може да се пристъпи ефективно към стабилизиране на еврозоната, биха могли да се определят извънредни инициативи, които да бъдат съгласувани и ограничени във времето, за да се положне на страните, чиито служби по заетостта в най-малка степен отговарят на стандартите, основаващи се на най-добрите практики, да поправят това положение.

Изложение на мотивите

Предвид различията между настоящите служби по заетостта в различните държави членки, е необходимо да се вземат мерки за подобряване на стандарта на предприетите мерки във всички страни. По тази причина препоръката за адаптиране на структурите трябва да бъде придружена от набелязването на необходимите механизми за подкрепа, имайки предвид, че структурите на службите по заетостта обикновено са по-слаби именно в страните, в които дълготрайната безработица е по-висока.

Изменение 6

Предложение за препоръка

Съображение 15

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Трябва да бъдат полагани по-интензивни усилия за интегриране на пазара на труда на най-засегнатите от дълготрайната безработица. Успоредно с това трябва да бъде подобрена регистрацията в службите по заетостта и в други компетентни агенции, за да се преодолее проблемът с недостатъчната степен на обхващане от мерките за подкрепа.	Трябва да бъдат полагани по-интензивни усилия за интегриране на пазара на труда на най-засегнатите от дълготрайната безработица. Успоредно с това трябва да бъде подобрена регистрацията в службите по заетостта и в други компетентни агенции, за да се преодолее проблемът с недостатъчната степен на обхващане от мерките за подкрепа. С цел да се улесни регистрацията на възможно най-голям брой безработни в службите по заетостта е необходима специфична стратегия за комуникация и предоставяне на консултации, която може да стане по-ефективна благодарение на участието на организации на гражданското общество. Въпреки това регистрацията в службите по заетостта сама по себе си не е достатъчна мярка, ако службите не са ефективни в предлагането на персонализирана пътека, която да води до включване в пазара на труда. Безработните няма да бъдат подтикнати да се регистрират в службите, ако те не са показали по-голяма ефикасност. В този контекст е необходимо службите по заетостта да повишат своята проактивност по отношение на предприятията.

Изложение на мотивите

Регистрацията в службите по заетостта със сигурност изисква ефективна комуникационна стратегия, но много зависи от признатата способност на службите по заетостта да реинтегрират работника. По тази причина действителната способност на държавите да засилят съществуващите структури е основно условие и за стимулирането на безработните да се регистрират.

Изменение 7

Предложение за препоръка

Съображение 17

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Чрез индивидуализирания подход към предоставянето на подкрепа за трайно безработните лица трябва да бъдат преодолените пречките, водещи до задържаща се безработица, като се актуализира и допълва първоначалната оценка, направена при регистрацията. По този начин търсещите работа ще бъдат насочени към услугите за предоставяне на подкрепа, като например консултации относно задължителността, рехабилитация, социална дейност, услуги по предоставянето на грижи, интегриране на мигранти, помощи за жилищно настаняване и транспорт, ориентирани към преодоляване на пречките за намиране на работа и даващи на търсещите работа възможност да постигнат ясни цели, които водят към намирането на работа.	Чрез индивидуализирания подход към предоставянето на подкрепа за трайно безработните лица трябва да бъдат преодолените пречките, водещи до задържаща се безработица, като се актуализира и допълва първоначалната оценка, направена при регистрацията. По този начин търсещите работа ще бъдат насочени към услугите за предоставяне на подкрепа, като например консултации относно задължителността, рехабилитация, социална дейност, услуги по предоставянето на грижи, интегриране на мигранти, помощи за жилищно настаняване и транспорт, ориентирани към преодоляване на пречките за намиране на работа и даващи на търсещите работа възможност да постигнат ясни цели, които водят към намирането на работа. Би трябвало да се обмисли възможността за предвиждане на задължителна регистрация в службите по заетостта за дълготрайно безработните, получаващи помощ от социалните служби.

Изменение 8

Предложение за препоръка

Съображение 20

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
За целите на настоящата препоръка „споразумение за работна интеграция“ означава писмено споразумение между търсещия работа и единна точка за контакт с цел улесняване на прехода към заетост на пазара на труда. Посочените споразумения се съставят по такъв начин, че да отразяват ситуацията на конкретното лице, търсещо работа; в тях се описва подробно пакет от индивидуализирани мерки, достъпни на национално равнище (пазар на труда, образование, обучение, социални услуги), разработени с цел да се окаже подкрепа и да се даде възможност на търсещите работа лица да преодолеят конкретните за тях пречки за намирането на работа. В споразуменията се определят цели, срокове, взаимни отговорности и клаузи за преразглеждане и се посочват наличните активни мерки за подкрепа и мерките за подпомагане на доходите и услугите за социално подпомагане. Споразуменията за работна интеграция обвързват получаването на обезщетения с участието в активни мерки на пазара на труда и в дейности по търсене на работа, като се спазват разпоредбите на действащото национално законодателство.	За целите на настоящата препоръка „споразумение за работна интеграция“ означава писмено споразумение между търсещия работа и единна точка за контакт с цел улесняване на прехода към заетост на пазара на труда. Посочените споразумения се съставят по такъв начин, че да отразяват ситуацията на конкретното лице, търсещо работа; в тях се описва подробно пакет от индивидуализирани мерки, достъпни на национално равнище (пазар на труда, образование, обучение, социални услуги), разработени с цел да се окаже подкрепа и да се даде възможност на търсещите работа лица да преодолеят конкретните за тях пречки за намирането на работа. В споразуменията се определят цели, срокове, взаимни отговорности и клаузи за преразглеждане и се посочват наличните активни мерки за подкрепа и мерките за подпомагане на доходите и услугите за социално подпомагане. Споразуменията за работна интеграция обвързват получаването на обезщетения с участието в активни мерки на пазара на труда и в дейности по търсене на работа, като се спазват разпоредбите на действащото национално законодателство с цел гарантиране на ефективно социално включване.

Изменение 9

Предложение за препоръка

Параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Да подкрепят регистрацията на търсещите работа лица и да ориентират мерките за интегриране в по-голяма степен към пазара на труда. Да предоставят индивидуална оценка на регистрираните трайно безработни лица. Да предлагат специално споразумение за работна интеграция най-късно при достигане на 18 месеца от началото на безработицата на дадено лице. За целта:	Да подкрепят регистрацията на търсещите работа лица и да ориентират мерките за интегриране в по-голяма степен към пазара на труда. Да предоставят индивидуална оценка на регистрираните трайно безработни лица. Да предлагат специално споразумение за работна интеграция най-късно при достигане на 18 месеца от началото на безработицата на дадено лице; за целите на борбата с бедността и социалната изолация да се предвиди субсидирана заетост като стъпка към реинтегриране на пазара на труда. Където то не е успешно, е необходимо да се предвидят универсални мерки за подпомагане на доходите. За целта: Да се укрепят съществуващите служби по заетостта.

Изменение 10

Предложение за препоръка

Параграф 1 — създава се нов параграф след параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	Да се създадат структури на службите по заетостта, които, по отношение на средства и квалификация на персонала, да са в състояние да изпълнят целите на препоръката. Стандартите за определянето на такива структури биха могли да произтичат частично от резултатите от работата на Европейската трежа на публичните служби по заетостта. Следователно би трябвало да се посочват ресурсите, необходими за адаптирането на съществуващите структури; да се определи как и откъде те да бъдат намерени, като се посочат и съществуващите възможности за съфинансиране, например регламента относно ЕФРР (Регламент (ЕС) № 1301/2013) и регламента относно ЕСФ (Регламент (ЕС) № 1304/2013), и като не се изключва възможността да се проучат варианти на европейско равнище чрез отпускане на средства от европейски фондове, предназначени изключително за тази цел, с оглед на факта, че намаляването на дълготрайната безработица е ключова стратегическа цел за целия Съюз. Икономическата подкрепа може да бъде и обвързана с извършването на допълнителни организационни реформи на системата на службите по заетостта в страните, в които Комисията и Съветът смятат, че това е необходимо, в рамките на европейския семестър.

Изложение на мотивите

Предвид различията между настоящите служби по заетостта в различните държави членки, е необходимо да се вземат мерки за подобряване на стандарта на предприетите мерки във всички страни. По тази причина препоръката за адаптиране на структурите трябва да бъде придружена от необходимите механизми за подкрепа, имайки предвид, че структурите на службите по заетостта обикновено са по-слаби именно в страните, в които дълготрайната безработица е по-висока. Регламентите за ЕФРР и ЕСФ, предвиждат възможности за съфинансиране за инвестициите в (модернизиране на) институциите на пазара на труда.

Изменение 11

Предложение за препоръка

Параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Индивидуална оценка и индивидуален подход Службите по заетостта заедно с други партньори, подкрепящи интегрирането на пазара на труда, да предоставят персонализирани насоки на засегнатите лица 2) Да се гарантира, че на всички трайно безработни лица се предлага изготвянето на задълбочена индивидуална оценка и насоки най-късно при достигане на 18 месеца от началото на безработицата. Оценката следва да обхваща техните перспективи предвид пригодността им за заетост, пречките за намиране на работа и предишните опити за намиране на работа.	Индивидуална оценка и индивидуален подход Службите по заетостта заедно с други партньори, подкрепящи интегрирането на пазара на труда, и с участието на частни агенции по заетостта и на оторизирани агенции за заетост, да предоставят персонализирани насоки на заинтересованите страни. 2) Да се гарантира, че на всички трайно безработни лица се предлага изготвянето на задълбочена индивидуална оценка и насоки най-късно при достигане на 18 месеца от началото на безработицата. Оценката следва да обхваща техните перспективи предвид пригодността им за заетост, пречките за намиране на работа и предишните опити за намиране на работа.

Изложение на мотивите

Частните агенции по заетостта и оторизирани агенции също имат роля.

Изменение 12

Предложение за препоръка

Параграф 6

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
На регистрираните трайно безработни лица, които не попадат в обхвата на гаранцията за младежта, да се предлага споразумение за работна интеграция най-късно когато достигнат 18 месеца от началото на безработицата. Това следва да включва най-малко индивидуално предлагане на услуги, насочено към намирането на работа и установяването на единна точка за контакт.	На регистрираните трайно безработни лица, които не попадат в обхвата на гаранцията за младежта, да се предлага споразумение за работна интеграция най-късно в рамките на 18 месеца от началото на безработицата. Това следва да включва най-малко индивидуално предлагане на услуги, насочено към намирането на работа и установяването на единна точка за контакт. Споразумението за трудова интеграция трябва да бъде създадено чрез проактивно взаимодействие с безработния, така че той да може да се превърне в главно действащо лице и да сподели отговорността.

Изложение на мотивите

Би било целесъобразно мерките относно безработния да се вземат преди изтичането на 12-те месеца (след които лицето се превръща в трайно безработно). Освен това би следвало да се предвиди по-активно участие в определянето на неговия профил и възможности, също с цел да бъде подтикнат да приеме евентуални предложения за работа или обучение.

Изменение 13

Предложение за препоръка

Параграф 7

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Да се установят партньорства между работодателите , социалните партньори, службите по заетостта, правителствените органи и социалните служби с цел да се гарантира, че предложенията са насочени към действителните потребности на предприятията и на работниците.	Да се установят партньорства между социалните партньори, службите по заетостта, правителствените органи и социалните служби с цел да се гарантира, че предложенията са насочени към действителните потребности на предприятията и на работниците.

Изменение 14

Предложение за препоръка

Параграф 8

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Да се разработят услуги за работодателите, като преглед на свободните работни места, подпомагане при назначаване на работа, наставничество на работното място и обучение и подпомагане след назначаването на работа с цел улесняване на професионалното реинтегриране на трайно безработните лица.	Да се разработят услуги за работодателите, като преглед на свободните работни места, подпомагане при назначаване на работа, наставничество на работното място и обучение и подпомагане след назначаването на работа с цел улесняване на професионалното реинтегриране на трайно безработните лица, като се използват, винаги когато е необходимо, действащите активни политики по заетостта, предназначени за тази целева група.

Изложение на мотивите

Целта е да се подчертае значението на активните политики по заетостта.

Изменение 15

Предложение за препоръка

Параграф 9 — създава се нов параграф:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	Да се засили интеграцията при използването на структурните фондове, например като се свържат мерките за обучение, финансирани от ЕСФ, с насочените към подкрепа на растежа и иновациите, финансирани с други структурни фондове, като се предвидят, по-специално, възможности за стимули за дружествата, които наемат трайно безработни, за чието обучение биха могли да се използват средствата от ЕСФ. Държавите членки и регионите се приканват да проучат възможността да подкрепят властите, които благоприятстват проекти за функционалното интегриране между структурните фондове, включително, когато е подходящо, чрез средствата на „резерва за изпълнение“.

Изложение на мотивите

Тъй като включването на трайно безработните само по себе си е по-трудно, е необходимо да се използват възможно най-добре структурните фондове, за да се подпомогне търсенето, като се възнаграждават предприятията, които за наемане на работници се обръщат към трайно безработните, чието обучение би могло да бъде подкрепено със средства от ЕСФ.

Изменение 16

Предложение за препоръка

Параграф 10 — Създава се нов параграф „ПРЕПОРЪЧВА НА КОМИСИЯТА:“

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	Да се изготви предварителен анализ на активните политики по заетостта, насочени по-конкретно към групата на трайно безработните лица, с цел да се предложи създаването на конкретни мерки в държавите членки. <u>Освен това да се задълбочи анализът на активните политики, съчетани със схеми за извършване на обществено полезен труд и подполагане на доходите, с цел свързване на трудовата кариера с придобиването на умения, които да могат да се използват на пазара на труда. Активните политики, свързани с полагането на обществено полезен труд, трябва да се управляват от публичните служби по заетостта.</u>

Изложение на мотивите

Целта е да се препоръча предварителен анализ на активните политики по заетостта. Да се засилят мерките на активна политика, както чрез връзката с договора/споразумението за приобщаване, така и чрез евентуална схема за полагане на обществено полезен труд, с цел в края на периода на полагането на такъв да се придобият професионални умения, които да могат да се използват на пазара на труда.

Изменение 17

Предложение за препоръка

Параграф 10 — Създава се нов параграф „ПРЕПОРЪЧВА НА КОМИСИЯТА:“

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	Да формулира препоръки, въз основа на предложенията на Европейската прежа на публичните служби по заетостта (създадена с Решение № 573/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г.), относно качествените и количествените стандарти, които службите по заетостта във всяка държава трябва да покриват, като се предвиди и отпускане на средства от фондовете на ЕС за укрепване на службите по заетостта.

Изложение на мотивите

Държавите членки би трябвало да структурират службите си по заетостта с цел преодоляване на структурната безработица чрез по-добро използване на средствата по ЕСФ. Допълнителната безработица, определена от цикъла, може да бъде преодоляна с общи ресурси, които всички държави, независимо от своето равнище на структурна безработица, могат да ползват. Това би дало възможност за стабилизиране на цикъла, от което всички страни биха извели полза в средносрочен до дългосрочен план

Изменение 18

Предложение за препоръка

Параграф 10 — Създава се нов параграф „ПРЕПОРЪЧВА НА КОМИСИЯТА:“

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	Да разграничава структурната безработица (за която всяка държава би трябвало да използва свои собствени ресурси или средства от ЕСФ по тематичната цел „Укрепване на административния капацитет“) от безработицата, обусловена от по-интензивни и продължителни фази на рецесия, които, водейки до значително повишаване на равнището на безработица, биха подложили на допълнителен натиск службите по заетостта. Да насърчи държавите членки да определят количествено, въз основа на предварително определени стандарти, изискванията за временно укрепване на съществуващите структури, за да могат да се справят с конюнктурните трусове. Да оцени възможността за поемане на допълнителните разходи по време на средносрочния преглед на многогодишната финансова рамка. Идентифицираните решения следва да се обвързани с приетането и прилагането на реформи за повишаване на ефективността на публичните и частните служби по заетостта в държавите членки, в случаите и в направленията, определени в специфичните за отделните държави препоръки в рамките на европейския семестър.

Изменение 19

Предложение за препоръка

Параграф 10 — Създава се нов параграф „ПРЕПОРЪЧВА НА КОМИСИЯТА:“

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	Да насърчава интеграцията между мерките за подкрепа, свързани с дълготрайната безработица, с по-универсалните мерки за подкрепа, свързани с бедността, така че когато целта за повторно интегриране на трудовия пазар не се постигне и обезщетенията за безработица напалееят, на безработното лице все пак да се предоставя минимален доход (ако разбира се са налице доказани условия на бедност), при условие че то приеме да полага временно обществено полезен труд с образователна насоченост с цел връщането му на работа, като се гарантира социалното приобщаване.

Изложение на мотивите

Когато дълготрайно безработните не бъдат реинтегрирани на пазара на труда, трябва да се намерят подходящи решения, за да се избегне рискът след приключване на периода на обезщетенията за безработица те да се окажат в условия на изолация или бедност, създавайки разходи за обществото и излагайки на риск социалното сближаване.

Изменение 20

Предложение за препоръка

Параграф 15

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Да направи оценка на действията, предприети в отговор на настоящата препоръка, като за целта си сътрудничи с държавите членки и проведе консултации със съответните заинтересовани лица, и да докладва на Съвета до ... [3 години след приемането на настоящата препоръка] за извлечените поуки.	Да направи оценка на действията, предприети в отговор на настоящата препоръка, като за целта си сътрудничи с държавите членки и проведе предварително консултации със съответните заинтересовани страни, по-специално: — да подкрепи държавите членки в техните усилия за модернизирване на системите за социална закрила, с оглед определянето на европейска схема за осигуряване срещу дълготрайна безработица въз основа на общи икономически и финансови показатели. — освен това да извърши оценка, по време на преразглеждането на многогодишната финансова рамка за периода 2014 — 2020 г., на приоритетите, за които са предназначени ресурсите на ЕС, както за продължаване на действието на схемата за гаранция за младежта, така и за по-ефективни мерки срещу дълготрайната безработица посредством извънредни инициативи, като създаването на ad hoc фонд („Гаранция за възрастни“ по модела на „Гаранция за младежта“) за справяне с дълготрайната безработица; и да докладва на Съвета до ... [3 години след приемането на настоящата препоръка] за извлечените поуки.

Изложение на мотивите

Дълготрайната безработица е само част от по-широкия проблем на бедността, с особено сериозни социални и икономически последици. Поради това е необходимо предложените в препоръката действия да обхващат и подкрепата, свързана с бедността. По тази причина е необходимо да се поканят всички страни, които евентуално все още не са го направили, да ги приемат.

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

Предварителни бележки

1. Като изтъква, че предложението за препоръка трябва да зачита принципите на субсидиарност и пропорционалност, приветства факта, че текстът разглежда въпроса за дълготрайната безработица предвид нейните икономически и социални последици. Съгласно Доклада на петимата председатели („Завършване на европейския икономически и паричен съюз“) тя е „една от основните движещи сили на неравенството и социалното изключване [...] Ефективните пазари на труда са от първостепенно значение, тъй като те насърчават висока степен на заетост и са способни да поемат сътресения, без това да доведе до прекалено високи равнища на безработица [...]“.
2. Отбелязва значението на факта, че в предложението се набляга на завършването на безработните на работа, като на службите по заетостта се поставя задачата да поемат грижата за безработното лице, с участието на всички икономически и социални заинтересовани страни, за да подпомогнат завършването му на работа.
3. Подчертава особеното внимание, отделено на инструментите за управление на системата, която е свързана със стратегията за обслужване на едно гише.
4. Подчертава значението на борбата срещу дълготрайната безработица, за да се гарантира доброто функциониране на местните икономики; изтъква, че дълготрайната безработица не е устойчива и припомня значението на прогнозирането на нуждите от умения и съобразяването им с нуждите на пазара на труда. В районите със значителни несъответствия между търсените и предлаганите умения или недостиг на работна ръка трябва да бъдат укрепени програмите за обучение за развиване на необходимите умения. Следва да се постави специален акцент върху езиковите умения за безработни мигранти и лица, търсещи убежище.
5. Отбелязва, че предложението има и важни последици за борбата с бедността, която продължава да бъде една от най-трудно постижимите цели на „Европа 2020“ поради последиците от икономическата криза.

Общи бележки

Отбелязва обаче, че предложението изглежда пренебрегва някои елементи, и по-специално:

6. Припомня необходимостта от укрепване на публичните служби по заетостта и повишаване на тяхната ефективност; препоръката предлага единствено по-тясна координация на действията за подкрепа, за които обаче отговорността продължава да се носи от отделните страни, без да се обръща достатъчно внимание на съществуващите различия по отношение на мащаба на проблема и бюджета на структурите, които трябва да се справят с него, както вече беше констатирано при прилагането на Гаранцията за младежта. По тази причина в много страни е необходимо значително укрепване на службите по заетостта. Като пример за тези различия, съотношението между службите по заетостта и активното население в Германия е 1 към 400, във Франция — 1 към 600, а в Италия — 1 към 3 000.
7. Затова препоръчва да се работи в по-тясно сътрудничество с частните агенции по заетостта и да се привличат за участие временните агенции по заетостта в случаите, когато публичните агенции по заетостта не са в състояние да предоставят достатъчно консултации и помощ на трайно безработните лица.
8. Препоръчва по-тясно сътрудничество между държавите членки и регионите, за да успеят да постигнат възможно най-ефикасно намаляване на процента на безработица в ЕС, отделяйки по-значимо място в медиите на този вид програми. Така например мрежата EURES би могла да се популяризира чрез рекламна кампания по телевизията, в интернет или в други средства за масово осведомяване, така че лицата, търсещи работа в чужбина, да разполагат с актуализирана информация относно възможностите за работа; във връзка с това препоръчва да се установи международно сътрудничество на службите по заетостта и други социални служби, за да се осигури по-ефективен и по-бърз обмен на информация и данни.

9. Подчертава, че е необходимо да се идентифицират необходимите ресурси за адаптиране към най-добрите практики. Това може да се направи, като се използват резултатите от работата на Европейската мрежа на публичните служби по заетостта (Решение № 573/2014/ЕС), като се извърши оценка на финансовите ресурси, необходими за покриване на определените стандарти от всички държави, и се предложат начини за подпомагане на усилията, които всяка държава трябва да положи, за да се справи с пропуските.

10. Припомня необходимостта от разграничение между структурния компонент на безработицата и динамичния компонент, обусловен от конкретното развитие на цикъла. На службите по заетостта (структурирани така, че да влияят на първия компонент) би трябвало да се даде възможност да се адаптират бързо към допълнителните нужди, създадени от особено негативни икономически цикли. Разходите за адаптиране на съществуващите структури към тези нужди би трябвало да бъдат поети от държавите членки, включително и с помощта на ЕФРР и ЕСФ (тематична цел „Укрепване на административния капацитет“). В рамките на средносрочния преглед на многогодишната финансова рамка може да бъде извършена оценка на въздействието на мерките и да бъдат проучени възможностите за евентуално адаптиране към зададените от ЕС изисквания.

11. Подчертава значението на инвестициите в човешки капитал; отбелязва при все това, че, тъй като тези инвестиции са дългосрочни, предприятията са склонни да дават преимущество на младите хора и на наскоро дипломиралите се, в резултат на което потенциалната работна ръка от възрастни хора или хора на средна възраст е ошетена. Борбата срещу безработицата изисква стимули, които да насърчават възрастните безработни и безработните на средна възраст да се обучават и преквалифицират, и които да гарантират, че бизнесът и публичният сектор ще имат интерес да наемат тези хора. За да се предотврати дълготрайната безработица, е от съществено значение да се насърчава непрекъснатото учене с цел преквалификация на съществуващата работна сила и на неквалифицираните работници.

12. Подчертава, че освен че помага за справяне с дълготрайната безработица, тази модернизация на службите по заетостта може да окаже въздействие и върху краткосрочната и младежката безработица.

13. Отбелязва, че предлаганата модернизация на службите по заетостта е дълъг и труден процес, най-вече в държавите членки с негъвкава и бюрократична система. Правилното функциониране на единните точки за контакт с обслужване на едно гише зависи в голяма степен от гъвкавостта на заинтересованите институции и от подходящото и бързо разпространение на информацията. Същите тези точки за контакт могат да отговарят за подготовката на персонализираните услуги за подкрепа, но трябва да се има предвид фактът, че в зависимост от броя на търсещите работа лица тази задача може да представлява значителна административна тежест. При все това точките за контакт трябва да разполагат с надлежно квалифициран персонал, който да може не само да предава съществуващите предложения, но и да оценява индивидуалността на търсещите работа лица и техните основни умения. Във връзка с това призовава държавите членки да имат предвид тези фактори при създаването на подобни механизми.

14. Припомня необходимостта от предприемане на действия с по-силен акцент върху търсенето, тъй като когато търсенето на работна ръка е в стагнация, за безработното лице е трудно да намери работа, дори и с индивидуализирана програма за обучение. Във връзка с това, въпреки че приветства указанията на препоръката, които целят укрепване на отношенията с работодателите, счита, че за да се стимулира търсенето на работна ръка, би било полезно да се даде по-силен тласък на интеграцията между структурните фондове. Действително, ЕФРР и ЕЗФРСР — които са насочени към предприятия, които са в състояние да предлагат иновативни проекти, целящи укрепване на конкурентоспособността на системата — често предвиждат възможността за наемане на подходящо обучени лица. В тези случаи връзката с дейностите по обучение, финансирани от ЕСФ, би могла да насърчи реинтеграцията на безработните лица. Интегрираното използване би трябвало да се окумунирава от държавите членки, включително и посредством опростяването им за МСП и използването на резерва за изпълнение.

15. Отбелязва, че, тъй като съществува риск трайно безработните, в случай на неуспех на програмата за реинтеграция и след приключване на периода на изплащане на обезщетения за безработица, да се окажат в условия на маргинализация, е от съществено значение всяка държава да предвиди мерки за борба с бедността в съответствие с насоките, които Европейската комисия вече отправи в Препоръката си от 3 октомври 2008 г. относно активното приобщаване на лицата, изключени от пазара на труда (2008/867/ЕО), на която се позовава Съобщението на Комисията „Социални инвестиции за растеж и сближаване“ (COM(2013) 83 final). КР изразява желание държавите членки в действителност да приложат препоръките на Европейската комисия.

16. Освен това посочва необходимостта евентуалният достъп до мерки за подкрепа, свързани с бедността, да се обвърже с приемането на временно полагане на обществено полезен труд и като част от програма за обучение, насочена към връщане на безработното лице на работа.

17. Подчертава, че програмата за професионално обучение с цел реинтеграция трябва да бъде организирана в тясно сътрудничество със заинтересованите институции, с цел държавите членки да могат да получават възможно най-добрия резултат на всички равнища и с цел да се намалят професионалната и социалната изолация и равнищата на бедност. Отбелязва, че такива мерки имат положителен ефект, защото насърчават европейските граждани, отишли да работят в друга държава членка по икономически причини или за да си осигурят препитание, да се върнат в страните си на произход. Икономическата миграция би трябвало да намалява, а възможностите за намиране на работа и на начини за препитание на местния пазар на труда да се подобряват.

18. Подчертава централната роля на регионите и местните власти, тъй като те са естествените главни действащи лица в усилията за подобряване на услугите по заетостта, наред с останалото и поради факта, че в много държави членки планирането и усвояването на структурните фондове е от тяхната компетентност. Освен това местните и регионалните власти могат да играят важна роля в организацията и осъществяването на професионалното обучение и на обучението на възрастни, тъй като в редица региони и най-вече села липсват центрове за обучение, насочени и към възрастните хора. Ролята на местните и регионалните власти е особено важна, защото те разполагат с информация за местния пазар на заетостта и поддържат контакти с местните предприятия, което може да улесни практическото професионално обучение. Освен това хората, които имат желание да участват в обучение за възрастни или в друго професионално обучение, трябва да пътуват в продължение на месеци. Това за тях означава допълнителни разходи, а за един безработен, който получава малка помощ за безработица или дори никакво обезщетение, това е значителна тежест.

19. По тази причина призовава предложението за препоръка на Комисията да отчете в по-голяма степен регионалното измерение на проблема и поради това призовава Съвета да вземе предвид ключовата роля, която местните и регионалните власти могат да изиграят за подобряването на ефикасността на услугите по заетостта.

Брюксел, 10 февруари 2016 г.

*Председател
на Европейския комитет на регионите*

Markku MARKKULA

Становище на Европейския комитет на регионите — Рамка на Европейския съюз за събиране на данни в областта на рибарството

(2016/C 120/08)

Докладчик: Olgierd GEBLEWICZ, председател на Западнопоморското воеводство (PL/ЕНП)

Отправен документ: Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на рамка на Съюза за събиране, управление и използване на данни в сектор „Рибарство“ и за подкрепа на научните консултации във връзка с общата политика в областта на рибарството (преработен текст)

COM(2015) 294 final

I. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 1

Съображение 10

<i>Текст, предложен от Комисията</i>	<i>Изменение на КР</i>
(10) Определението за „крайни потребители“ следва да бъде съгласувано с определението за „крайни потребители на научни данни“, дадено в Регламент (ЕС) № 1380/2013, и да обхваща също научни органи, занимаващи се с екологичните аспекти на управлението на рибните ресурси.	(10) Определението за „крайни потребители“ следва да бъде съгласувано с определението за „крайни потребители на научни данни“, дадено в Регламент (ЕС) № 1380/2013 и с препоръките на НТИКР , и да обхваща също научни органи, занимаващи се с екологичните аспекти на управлението на рибните ресурси.

Изложение на мотивите

Определението за „краен потребител“ е прекалено широко, особено когато крайните потребители могат да определят потребностите от данни. Следователно крайните потребители на данни би трябвало да бъдат разделени на такива, които могат да определят потребностите от данни, и такива, които могат само да получат достъп до данните.

В своя преглед на Многогодишната програма за събиране на данни (DC MAP) (вж. Доклад на НТИКР относно Прегледа на DC MAP — (STECF-13-06), част 1, стр. 6 и в Доклада си относно преразглеждането на Рамката за събиране на данни (РСД), част 4 (STECF-14-07), стр. 43-45 и стр. 106) НТИКР предлага следните три вида крайни потребители:

- 1-ви вид: основни крайни потребители, за които е предназначена РСД, включително Комисията, всички организации като Международния съвет за изследване на морето (ICES) и Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР), посочени от Комисията като органи, които да им предоставят периодични консултации, непосредствено полезни при вземането на решения в областта на ОПОР, и други органи за управление на рибарството като РОУР и ГРПСМ, използващи данни от РСД, за да прилагат своите политики за управление на риболова.
- 2-ри вид: други органи като консултативни съвети или подизпълнители, от които Комисията може да поиска консултация или анализ въз основа на данни от РСД.
- 3-ти вид: всички други организации, като например НПО, рибарски организации и университети, които проявяват интерес към използването на данни от РСД за свои собствени цели.

И трите вида крайни потребители могат да получат достъп до данни, но само 1-ви и 2-ри вид могат да допринесат за процедурите относно потребностите от данни.

Изменение 2

Съображение 14

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
(14) Настоящият регламент следва да обхваща също потребностите от данни на политиките в областта на рибарството, които не се регулират от Регламент (ЕС) № 1380/2013, например на тези, свързани с Регламент (ЕО) № 1100/2007 и Регламент (ЕО) № 2347/2002.	(14) Настоящият регламент следва да обхваща също потребностите от данни на политиките в областта на рибарството, които не се регулират от Регламент (ЕС) № 1380/2013, например на тези, свързани с Регламент (ЕО) № 1100/2007, Регламент (ЕО) № 812/2004 и Регламент (ЕО) № 2347/2002.

Изложение на мотивите

Целта е да се осигури съответствие с Регламент (ЕС) № 508/2014, член 77в.

Изменение 3

Член 4

Създаване на многогодишни програми на Съюза

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 4	Член 4
Създаване на многогодишни програми на Съюза	Създаване на многогодишни програми на Съюза
1. В съответствие с член 23 Комисията е оправомощена да приема делегирани актове за създаване на многогодишни програми на Съюза за събиране и управление на биологични, технически, екологични, социални и икономически данни за сектора „Рибарство“.	1. В съответствие с член 23 Комисията е оправомощена да приема делегирани актове за създаване на многогодишни програми на Съюза за събиране и управление на биологични, технически, екологични, социални и икономически данни за сектора „Рибарство“.
2. Многогодишните програми на Съюза се създават след консултации с регионалните групи за координация, посочени в член 8, Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР) и всеки друг съответен научен консултативен орган.	2. Многогодишните програми на Съюза се създават след консултации с регионалните групи за координация, посочени в член 8, Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР) и всеки друг съответен научен консултативен орган.
3. Когато създава многогодишна програма на Съюза, Комисията взема предвид:	3. Когато създава многогодишна програма на Съюза, Комисията взема предвид:
а) потребностите от информация за целите на управлението на общата политика в областта на рибарството;	а) потребностите от информация и наличната информация за целите на управлението на общата политика в областта на рибарството;
б) необходимите данни и тяхното значение за решенията в областта на управлението на рибарството и опазването на екосистемата, включително уязвимите видове и местообитания;	б) необходимите данни и тяхното значение за решенията в областта на управлението на рибарството и опазването на екосистемата, включително уязвимите видове и местообитания;

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
в) необходимостта да се подкрепят оценките на въздействието на политически мерки;	в) необходимостта да се подкрепят оценките на въздействието на политически мерки;
г) разходите и ползите;	г) разходите и ползите;
д) наличните времеви серии;	д) наличните времеви серии;
е) необходимостта да се избегне дублиране при събирането на данни;	е) необходимостта да се избегне дублиране при събирането на данни;
ж) регионалните особености;	ж) регионалните особености;
з) международните задължения на Съюза и неговите държави членки.	з) международните задължения на Съюза и неговите държави членки.

Изложение на мотивите

За да се ограничат допълнителните разходи при събирането на данни и тъй като общите данни вече се обработват по вид и по тип, не могат да се налагат нови задължения за събиране на данни без консултации с всички заинтересовани лица.

Изменение 4

Член 6

Национални работни планове

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Без да се засягат настоящите задължения на държавите членки за събиране на данни по силата на законодателството на Съюза, те събират данни в рамките на оперативна програма, както е посочено в член 18 от Регламент (ЕС) № 508/2014, и на работен план, съставен в съответствие с многогодишната програма на Съюза и по силата на член 21 от Регламент (ЕС) № 508/2014.	1. Без да се засягат настоящите задължения на държавите членки за събиране на данни по силата на законодателството на Съюза, те събират данни в рамките на оперативна програма, както е посочено в член 18 от Регламент (ЕС) № 508/2014, и на работен план, съставен в съответствие с многогодишната програма на Съюза и по силата на член 21 от Регламент (ЕС) № 508/2014.
2. Работните планове на държавите членки съдържат подробно описание на:	2. Работните планове на държавите членки съдържат подробно описание на:
а) честотата на събиране на данни;	а) честотата на събиране на данни;
б) източника на данни, процедурите и методите за събиране и обработка на данните за получаването на наборите от данни, които ще бъдат предоставени на крайните потребители;	б) източника на данни, процедурите и методите за събиране и обработка на данните за получаването на наборите от данни, които ще бъдат предоставени на крайните потребители;
в) рамката за осигуряване и контрол на качеството, необходима, за да се гарантира адекватно качество на данните в съответствие с член 13;	в) рамката за осигуряване и контрол на качеството, необходима, за да се гарантира адекватно качество на данните в съответствие с член 13;
г) как и кога възниква необходимост от тези данни;	г) как и кога възниква необходимост от тези данни, както е определена от основните крайни потребители;

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
д) международните и регионалните споразумения за сътрудничество, включително двустранните и многостранните споразумения, сключени с цел постигане на целите на настоящия регламент; и е) по какъв начин са взети предвид международните задължения на Съюза и неговите държави членки. 3. При подготовката на своя работен план всяка държава членка координира своите действия с другите държави членки, по-специално с тези от същия морски регион, за да гарантира достатъчно и ефективно покритие и да избегне дублиране на дейностите по събиране на данни. 4. Всяка държава членка осигурява съответствието на своя работен план с приложимите съвместни препоръки на регионалните групи за координация, когато такива съвместни препоръки са били одобрени от Комисията под формата на регионален работен план в съответствие с член 8.	д) международните и регионалните споразумения за сътрудничество, включително двустранните и многостранните споразумения, сключени с цел постигане на целите на настоящия регламент; и е) по какъв начин са взети предвид международните задължения на Съюза и неговите държави членки. 3. При подготовката на своя работен план всяка държава членка координира своите действия и си сътрудничи с другите държави членки, по-специално с тези от същия морски регион, за да гарантира достатъчно и ефективно покритие и да избегне дублиране на дейностите по събиране на данни. 4. Всяка държава членка осигурява съответствието на своя работен план с приложимите съвместни препоръки на регионалните групи за координация, когато такива съвместни препоръки са били одобрени от Комисията под формата на регионален работен план в съответствие с член 8.

Изложение на мотивите

Регламентът предлага основните крайни потребители на данните да участват при определянето на потребностите от данни и да могат да внасят искания за данни, когато е необходимо. Поради това основните крайни потребители следва да могат да определят нуждите от данни и да внасят искания за данни по всяко време. Към момента, в който държавите членки следва да изготвят работните планове, нуждите от данни и датите за внасяне на искания за данни, може да не са известни сроковете за финализиране на данните, предназначени за ползване от основните крайни потребители.

Важно е държавите членки от един и същ регион не само да координират действията си, но и активно да си **сътрудничат**, вж. клауза № 46 в основния регламент („Държавите членки следва да сътрудничат помежду си и с Комисията с цел координиране на дейностите по събиране на данни“). Това следва да бъде съвместимо и със заглавието и съдържанието на чл. 8 от разглеждания проект на регламент.

Изменение 5

Член 7

Национални кореспонденти

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Всяка държава членка определя национален кореспондент и информира Комисията за това. Националният кореспондент е звеното за обмен на информация между Комисията и държавите членки по отношение на подготовката и изпълнението на работните планове. 2. Освен това националният кореспондент изпълнява следните задължения:	1. Всяка държава членка определя национален кореспондент и информира Комисията за това. Националният кореспондент е звеното за обмен на информация между Комисията и държавите членки по отношение на подготовката и изпълнението на работните планове и следва да бъде включван в цялата комуникация, имаща отношение към DC MAP, включително относно подаването на данни, докладването и всички целесъобразни срещи. 2. Освен това националният кореспондент изпълнява следните задължения:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
а) координира подготовката на годишния доклад, посочен в член 10; б) осигурява предаването на информацията в рамките на държавата членка; в) осигурява присъствието на съответни експерти на заседанията, организирани от Комисията, и участието в съответните регионални групи за координация, посочени в член 8. 3. Ако в изпълнението на работния план участват няколко органа на държавата членка, националният кореспондент отговаря за координирането на тази дейност.	а) координира подготовката на годишния доклад, посочен в член 10; б) осигурява предаването на информацията в рамките на държавата членка; в) осигурява присъствието на съответни експерти на заседанията, организирани от Комисията, и участието в съответните регионални групи за координация, посочени в член 8. г) при необходимост информира и се консултира с местните и регионалните власти от крайбрежни региони, които разполагат със законови и финансови правомощия в областта на рибарството и с местните или регионалните органи от региони, където рибарството играе важна роля. 3. Ако в изпълнението на работния план участват няколко органа на държавата членка, националният кореспондент отговаря за координирането на тази дейност.

Изложение на мотивите

Тъй като местните и регионалните власти имат добри познания в областта на рибарството и могат да имат законови и финансови правомощия в областта на рибарството, те се нуждаят от необходимата информация за състоянието на сектора. Те играят много важна роля при прилагането на Регламент (ЕС) № 508/2014, който е инструмент за изпълнение на ОПОР.

Изменение 6

Член 8

Координация и сътрудничество

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. В съответствие с член 25 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 държавите членки координират своите действия с другите държави членки и полагат всички необходими усилия за координиране на действията си с трети държави, които имат суверенитет или юрисдикция върху води в същия морски регион. За тази цел във всеки морски регион от съответните държави членки се създава регионална група за координация. 2. Регионалните групи за координация се състоят от експерти на държавите членки, Комисията и съответните крайни потребители на данни.	1. В съответствие с член 25 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 държавите членки координират своите действия с другите държави членки и полагат всички необходими усилия за координиране на действията си с трети държави, които имат суверенитет или юрисдикция върху води в същия морски регион съгласно определението на Международния съвет за изследване на морето (ICES) или на ФАО. За тази цел във всеки морски регион от съответните държави членки се създава регионална група за координация. 2. Регионалните групи за координация се състоят от експерти на държавите членки, Комисията, съответните крайни потребители на данни, както и представители на местните и регионалните власти от крайбрежни региони, които разполагат със законови и финансови правомощия в областта на рибарството и представители на местните или регионалните органи от региони, където рибарството играе важна роля.

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
3. Регионалните групи за координация изработват и съгласуват процедурни правила за своите дейности. 4. Регионалните групи за координация се координират помежду си и с Комисията, когато въпросите засягат няколко региона. 5. Регионалните групи за координация могат да подготвят съвместни препоръки под формата на проект за регионален работен план по отношение на процедурите, методите, осигуряването и контрола на качеството във връзка със събирането и обработката на данни, както е посочено в параграф 2, букви а) и б) и параграф 4 от член 5, и регионално координираните стратегии за вземане на проби. При това регионалните групи за координация вземат предвид становището на НТИКР, когато е уместно. Тези препоръки се представят на Комисията, която проверява дали предвидените съвместни препоръки са в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент и с многогодишната програма на Съюза и ако това е така, одобрява регионалния работен план посредством актове за изпълнение. 6. Когато регионалните работни планове бъдат одобрени от Комисията, те заместват съответните части от работните планове, разработени от всяка държава членка. Държавите членки актуализират съответно своите работни планове. 7. Комисията може да приема актове за изпълнение, определящи правила за процедурите, формата и графици за представяне и одобряване на регионалните работни планове, както е посочено в параграф 5. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 24, параграф 2.	3. Регионалните групи за координация изработват и съгласуват процедурни правила за своите дейности. 4. Регионалните групи за координация се координират помежду си и с Комисията, когато въпросите засягат няколко региона съгласно определението на Международния съвет за изследване на морето (ICES) или на ФАО, включително европейските води, които географски се намират в зони на Комитета по риболова в централната източна част на Атлантическия океан (CECAF). 5. Регионалните групи за координация могат да подготвят съвместни препоръки под формата на проект за регионален работен план по отношение на процедурите, методите, осигуряването и контрола на качеството във връзка със събирането и обработката на данни, както е посочено в параграф 2, букви а) и б) и параграф 4 от член 5, и регионално координираните стратегии за вземане на проби. При това регионалните групи за координация вземат предвид становището на НТИКР, когато е уместно. Тези препоръки се представят на Комисията, която проверява дали предвидените съвместни препоръки са в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент и с многогодишната програма на Съюза и ако това е така, одобрява регионалния работен план посредством актове за изпълнение. 6. Когато регионалните работни планове бъдат одобрени от Комисията, те заместват съответните части от работните планове, разработени от всяка държава членка. Държавите членки актуализират съответно своите работни планове. 7. Комисията може да приема актове за изпълнение, определящи правила за процедурите, формата и графици за представяне и одобряване на регионалните работни планове, както е посочено в параграф 5. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 24, параграф 2.

Изложение на мотивите

Тъй като местните и регионалните власти имат добри познания в областта на рибарството и благодарение на своите законови и финансови правомощия участват в управлението на този сектор, те се нуждаят от необходимата информация за състоянието на сектора. Те играят много важна роля при прилагането на Регламент (ЕС) № 508/2014, който е инструмент за изпълнение на ОПОР. Позоваването на ICES внася уточнение по отношение на термина „морски регион“.

ICES определи морските зони само в северната част на Атлантическия океан и не обхваща Средиземно и Черно море. Разделението на ФАО обхваща целите океани.

Изменение 7

Член 16

Процедура за предоставяне на подробни и обобщени данни

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Държавите членки избират процеси и електронни технологии, подходящи за осигуряването на ефективното изпълнение на член 25 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, и се въздържат от ненужно ограничаване на възможно най-широкото разпространение на подробни и обобщени данни. 2. Държавите членки осигуряват подходящи предпазни мерки, ако данните съдържат информация, свързана с физически лица, които са или могат да бъдат разпознати. Комисията е оправомощена да приема в съответствие с член 23 делегирани актове, определящи подходящи предпазни мерки, които да се използват при работата с такава информация. 3. Държавите членки гарантират, че съответните подробни и обобщени данни се актуализират и се предоставя достъп до тях на крайните потребители в срок от един месец от получаването на искане за тези данни. При искане от страна на други заинтересовани страни държавите членки гарантират, че данните се актуализират и се предоставя достъп до тях в срок от два месеца от получаването на искане за тези данни. 4. Когато се искат подробни данни за целите на научна публикация, с цел да защитят професионалните интереси на лицата, събиращи данните, държавите членки могат да изискат публикуването на данните да бъде забавено с 3 години спрямо датата, за която се отнасят тези данни. Държавите членки информират крайните потребители и Комисията за всяко такова решение и за основанията за вземането му.	1. Държавите членки избират процеси и електронни технологии, подходящи за осигуряването на ефективното изпълнение на член 25 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, и се въздържат от ненужно ограничаване на възможно най-широкото разпространение на подробни и обобщени данни. 2. Държавите членки осигуряват подходящи предпазни мерки, ако данните съдържат информация, свързана с физически лица, които са или могат да бъдат разпознати. 3. Държавите членки гарантират, че съответните подробни и обобщени данни се актуализират и се предоставя достъп до тях на крайните потребители, по определението на НТИКР, в срок от един месец от получаването на искане за тези данни, при условие че исканията се подават съгласно предварително определен годишен график. При искане от страна на основни крайни потребители, невяклучени в годишния график, или лица, различни от основните крайни потребители, държавите членки гарантират, че данните се актуализират и се предоставя достъп до тях в срок от два месеца от получаването на искане за тези данни. 4. Когато се искат подробни данни за целите на научна публикация, с цел да защитят професионалните интереси на лицата, събиращи данните, държавите членки могат да изискат публикуването на данните да бъде забавено с 3 години спрямо датата, за която се отнасят тези данни. Държавите членки информират крайните потребители и Комисията за всяко такова решение и за основанията за вземането му.

Изложение на мотивите

Изменението се предлага с цел последователност с определението за крайни потребители. Въпросът за защитата на личните данни е изключително важен. Целесъобразно е приетите разпоредби и предпазни мерки да не бъдат разглеждани единствено от Европейската комисия. НТИКР (Научен, технически и икономически комитет по рибарство на ЕК) дава ясно определение на крайните потребители.

Изменение 8

Член 17

Съвместими системи за съхранение и обмен на данни

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. С цел да се намалят разходите и да се улесни достъпът до данни за крайните потребители и другите заинтересовани страни, държавите членки, Комисията, научните консултативни органи и всички съответни крайни потребители си сътрудничат за разработването на съвместими системи за съхранение и обмен на данни, като вземат предвид разпоредбите на Директива 2007/2/ЕО. Тези системи трябва да улесняват също разпространението на информация до други заинтересовани страни. Регионалните работни планове, посочени член 8, параграф 6, могат да служат като основа за постигане на споразумение за такива системи. 2. Където е уместно, се определят предпазни мерки за случаите, когато системите за съхранение и обмен на данни, посочени в параграф 1, съдържат информация, свързана с физически лица, които са или могат да бъдат разпознати. Комисията е оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 23, определящи подходящи предпазни мерки, които да се използват при работата с такава информация. 3. Комисията е оправомощена да приема актове за изпълнение, определящи правила за процедурите, форматите, кодовете и графичите, които да се използват за осигуряването на съвместимост на системите за съхранение и обмен на данни. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 24, параграф 2.	1. С цел да се намалят разходите и да се улесни достъпът до данни за крайните потребители, държавите членки, Комисията, научните консултативни органи и всички съответни крайни потребители си сътрудничат за разработването на съвместими системи за съхранение и обмен на данни, като вземат предвид разпоредбите на Директива 2007/2/ЕО. Тези системи трябва да улесняват също разпространението на информация до лица, различни от основните крайни потребители, съгласно определението на Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР). Регионалните работни планове, посочени член 8, параграф 6, могат да служат като основа за постигане на споразумение за такива системи. 2. Където е уместно, се определят предпазни мерки за случаите, когато системите за съхранение и обмен на данни, посочени в параграф 1, съдържат информация, свързана с физически лица, които са или могат да бъдат разпознати. 3. Комисията е оправомощена да приема актове за изпълнение, определящи правила за процедурите, форматите, кодовете и графичите, които да се използват за осигуряването на съвместимост на системите за съхранение и обмен на данни. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 24, параграф 2.

Изложение на мотивите

Изменението се предлага с цел последователност с определението за крайни потребители.

Въпросът за защитата на личните данни е изключително важен. Целесъобразно е приетите разпоредби и предпазни мерки да не бъдат разглеждани единствено от Европейската комисия.

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства Предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на рамка на Съюза за събиране, управление и използване на данни в сектор „Рибарство“ и за подкрепа на научните консултации във връзка с общата политика в областта на рибарството и го счита за важен основополагащ елемент в създаването на регионализирана обща политика в областта на рибарството;

2. счита, че събирането на данни е от жизненоважно значение за подобряване на познанията за рибните запаси и дългосрочното управление на рибарството. Подобрено събиране на данни ще създаде възможност за по-надеждна оценка на максималния устойчив улов и за постигането на дългосрочна стабилност, както е посочено в Регламент № 1380/2013 на Съвета;

3. счита, че предложението е ценен инструмент за постигане на устойчив риболов до 2020 г.;

4. отбелязва, че постепенното изместване на вниманието към въздействието на риболова върху екосистемите повиши необходимостта от отчитане на последиците от риболова върху екосистемите — принцип, формулиран в член 2 като една от основните цели на новата обща политика в областта на рибарството (Регламент № 1380/2013 на Съвета);

5. отбелязва, че събирането на надеждни данни относно морските видове със или без търговско значение, заедно с други подходящи данни за околната среда, ще доведе до по-точна оценка на състоянието на запасите, а също и на морските екосистеми и тяхната динамика;
6. поставя под въпрос намаляването на честотата на събирането на данни, което може да има последици за проследяването и изготвянето на серии, особено за данни, които биха могли да претърпят бързи промени или да имат важно въздействие върху мерките за управление;
7. счита, че предложението е важна стъпка за установяването на екосистемния подход на реформираната обща политика в областта на рибарството;
8. предлага първата стъпка в оценяването на въздействието на риболова върху уязвимите морски екосистеми да бъде анализът на припокриването между пространственото разпределение на риболовното усилие и местоположението на уязвимите морски местообитания. Предпоставка е наличието на карти на местообитанията. При липса на такива карти следва да се провеждат специални проучвания, финансирани като част от мерките за пряко управление. Като втора стъпка следва подробно да се разпише въздействието на отделните видове риболовни съоръжения върху различните видове местообитания;
9. отбелязва големия потенциал за увеличаване на оперативната съвместимост с Рамковата директива за морска стратегия (РДМС);
10. посочва, че използването на изследователски кораби като общи платформи за целите на РСД и РДМС е най-добрият начин за свеждане до минимум на оперативните разходи. Следва обаче да се обмисли наличието на достатъчно човешки ресурси и оборудване в държавите членки, за да могат да бъдат извършвани нови операции;
11. подкрепя целта за по-добро съответствие между наличните данни и нуждите на управлението, но предупреждава за последиците, които може да има анализът на съотношението разходи/ползи или съотношението разходи/употреба, предложен от Европейската комисия. За някои данни кампаниите в открито море не могат да бъдат заменени с не толкова скъпи методологии;
12. призовава държавите членки да направят оценка на наличните си системи за събиране на данни, за да се осигури оперативна съвместимост. Такива оценки следва да правят преглед на съответствието, протоколите за пренос на данни, събиране, обработка, предаване и оценка на качеството. Ефективното събиране на регионални данни, както и създаването на регионални бази данни би трябвало да доведе до по-добро интегриране на събраните данни в планове за управление;
13. призовава всички заинтересовани страни при възможност да работят за осигуряване на свободен достъп до събраните данни във формат, който може да се използва от съответните потребители, включително местните и регионалните власти. От жизненоважно значение е на отделните региони да се осигури повече информация и да се отчитат по-добре нуждите им;
14. отбелязва, че вече има широк достъп до научните данни за рибарството, но рядко във формат, който може лесно да бъде използван от МРВ поради липсата на подходящ интерфейс и ноу-хау на местно равнище;
15. подчертава значението на събирането на данни за качествен и количествен анализ на синята икономика, като се има предвид, че е необходимо да се събират данни, за да се запълнят съществуващите пропуски в знанията;
16. подчертава важността на социално-икономическите данни за рибарството и аквакултурите и застъпва тезата, че хармонизацията на тези данни би могла в средносрочен план да допринесе за по-голяма хармонизация и укрепване на социалните стандарти в тези сектори;
17. въпреки това отбелязва, че финансирането от ЕФМДР следва да се използва само за събирането на данни съгласно регламентите за ОПОР и ЕФМДР;
18. призовава за събирането на данни и научните консултации, които удовлетворяват потребностите на ОПОР, да бъде предоставяно финансиране, отразяващо амбициозните цели на ОПОР. В случай че данните се събират за цели, различни от ОПОР, тези данни следва да бъдат финансирани чрез средства, които не идват от ЕФМДР;

19. подчертава значението на събирането на социално-икономически данни за рибопереработвателна промишленост. Произходът на преработената риба е важен показател за разбиране на веригата на стойността в малките риболовни общности и наличието на такава информация би могла да бъде от огромна полза за политическия подход към местния дребномащабен и крайбрежен риболов както на национално, така и на европейско равнище. Събирането и внимателният анализ на обществено-икономически данни като равенството между половете на служителите и видове заетост могат да разкрият нови възможности за създаване на работни места и икономически ръст в крайбрежните райони. По груби изчисления всяко евро, инвестирано в събиране на данни, контрол и изпълнение в риболовната промишленост, може да бъде възвърнато десетократно.

20. отново припомня, че събирането и споделянето на информация относно морската среда не следва да създава каквито и да е препятствия или допълнителна административна тежест за местните и регионалните власти и стопанските субекти ⁽¹⁾;

21. приветства ангажимента на Европейската комисия за включване на социално-икономическите данни от аквакултурите в нейното предложение. Комитетът счита, че синята икономика притежава голям потенциал за принос към Европейската програма за работни места и растеж, особено поради факта, че създава ценни работни места в структурно слаби региони. Усъвършенстваното събиране на данни ще има положително въздействие върху иновациите и конкуренцията и ще намали несигурността, свързана с морските области ⁽²⁾;

22. приветства факта, че в предложението е залегнал принципът на пропорционалност, посочен в член 5 от Договора за Европейския съюз;

23. приветства значителните усилия, положени от Европейската комисия за прилагане на принципите за по-добро регулиране и опростяване на предложението;

24. предлага законодателят да установи класификация на основните видове потребители, за да бъдат в съответствие с препоръките на НТИКР:

1-ви вид: основни крайни потребители, за които е предназначена РСД, включително Комисията, всички организации като Международния съвет за изследване на морето (ICES) и Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР), посочени от Комисията като органи, които да им предоставят периодични консултации, непосредствено полезни при вземането на решения в областта на ОПОР, и други органи за управление на рибарството като РОУР и ГКРСМ, използващи данни от РСД, за да прилагат своите политики за управление на риболова.

2-ри вид: други органи като консултативни съвети или подизпълнители, от които Комисията може да поиска консултация или анализ въз основа на данни от РСД.

3-ти вид: всички други организации, като например местните или регионалните власти, за които рибарството е важно, НПО, рибарски организации и университети, които проявяват интерес към използването на данни от РСД за свои собствени цели.

25. призовава за това събирането на данни в рамките на ОПОР, наред със събирането на данни за рибните запаси с цел постигане на устойчиво рибарство и устойчиви аквакултури, да включва и събирането на надеждни данни за подхода към животински видове, хранещи се с риба (напр. видра, корморан, сива чапла и др.), както и към други строго защитени животински видове (напр. бобър).

Брюксел, 10 февруари 2016 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите

Markku MARKKULA

⁽¹⁾ NAT-V/044

⁽²⁾ NAT-V/044

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG